

סופהמוע

כ' בסיון, תשמ"ז 27.6.1986

בלון עם פנצ'ר
בבקעה תחקיר
כל העולם
על צלחת
הטלוויזיה
זארה הארמוני,
שלושה
מיעוטים מדוכאים
אופנה עילית, גם
תחת שמי מוסקווה

תפוס ת'סיידר התוסס הטבעי היחידי

סיידר הגליל משקה 100% טבעי, סחוט ממזיטוב תפוחי הגליל, 100% טעים, כי מה שיש בו זה תפוחים.

סיידר
הגליל

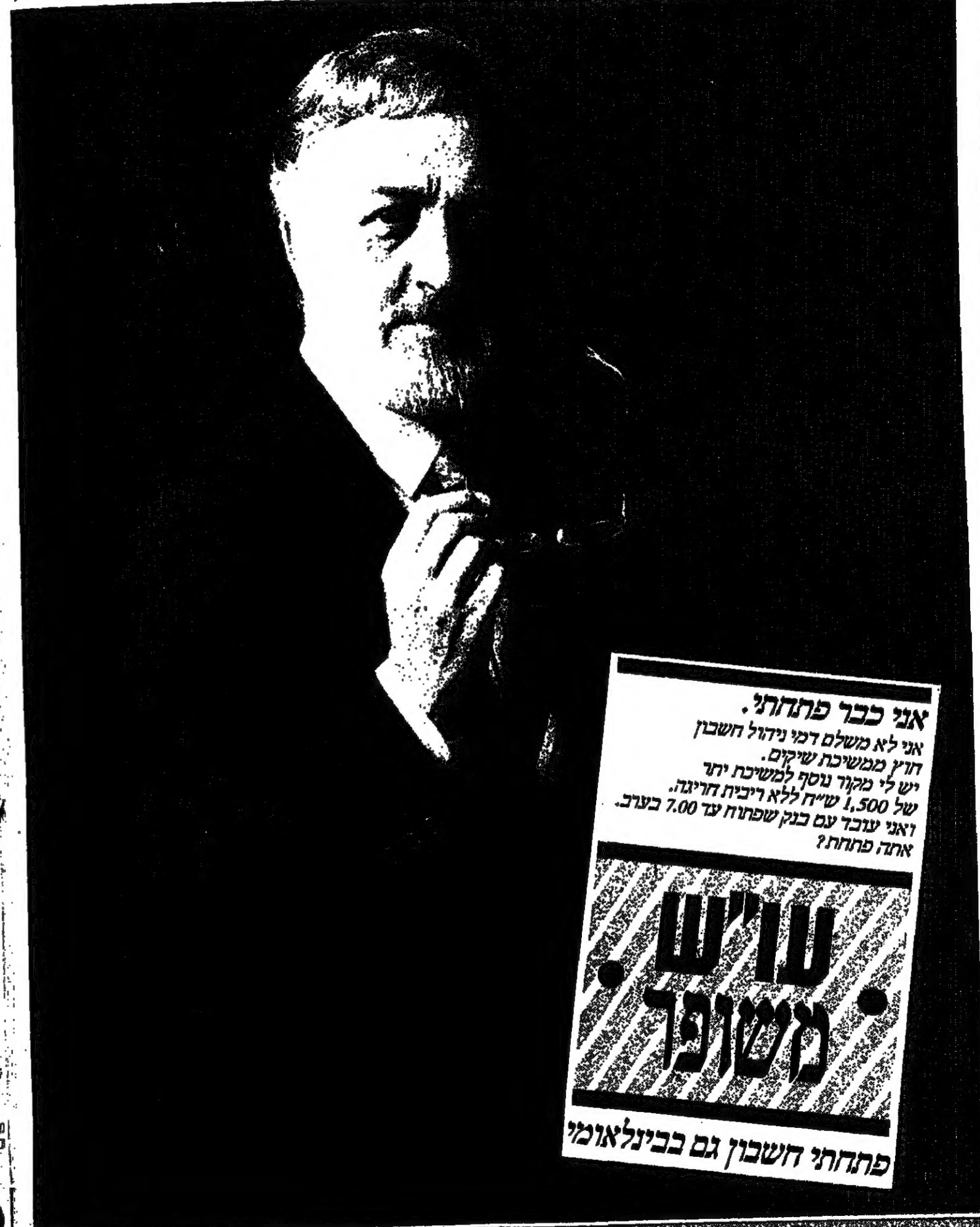
מיצוי הגליל העליון

50/

סופהמוע

הנהלת מלון

כבר פתחת עו"ש משופר?

אני כבר פתחתי.
אני לא משלם דמי ניהול חשבון חוץ ממושיבת שיקים. יש לי מקור נוסף למשיבת יתר של 1,500 ש"ח ללא ריבית חריגה. ואני עובד עם בנק שפתוח עד 7.00 בערב. אהה, פתחת?

עו"ש משופר.

פתחתי חשבון גם בבניל אומי

חברת הבניל אומי הראשונה

אירוח שקשה לשכוח שם שקל לזכור. זוגלובק.

אני אודה את האירוח של שוש. אחר הצהריים על הדשא ברוב חקלה, מסיקה מוכה, אנשים יפים וצבעי חיים בכוסות. ועל השולחן, המיתווים הקטנים של זוגלובק: נקניק חודו מועשר במיפומקים ובגמבה, נחמי חזה מעושן על מגדוניצונים צבעוניים, נקניקיות קוקסייל בחרדל, מרסות חודו דקיקות, כרוכות על זיתים ממולאים וירקות פריים ו... מבט חמוץ לצדדים — ואני חושפת עוד אחת. אני לא שוכחת את האירוח הזה ואת זוגלובק — שם שכדאי לזכור.

ממולאים

סוף מחלה, כלום טבל, חודו עם פיסטוק לארוחה חגיגית. לחנוכים ולחמאת הארזים. לחמים כגוליות חושפות קרואט או חמור מתאים גם לפלטה קרה בתוספת ירקות ירירי. או למנה סיקרית חשפוחית. שאין צורך לכשלה...

בשרים

פטרסיה חודו דקיקות, חזה בקר מעושן, בקר מעושן, חזה חודו מעושן. לכריכים ולאירוח "קוקסייל" — מתוך קר עם טעם בשרים וירקות. פרוטות דקות וז על ז או מוגלגלות לאכסות, פרוטות עבות או קריכות עם תבלינים וחוספות. ואפשר גם עם פירוח

נקניקיות

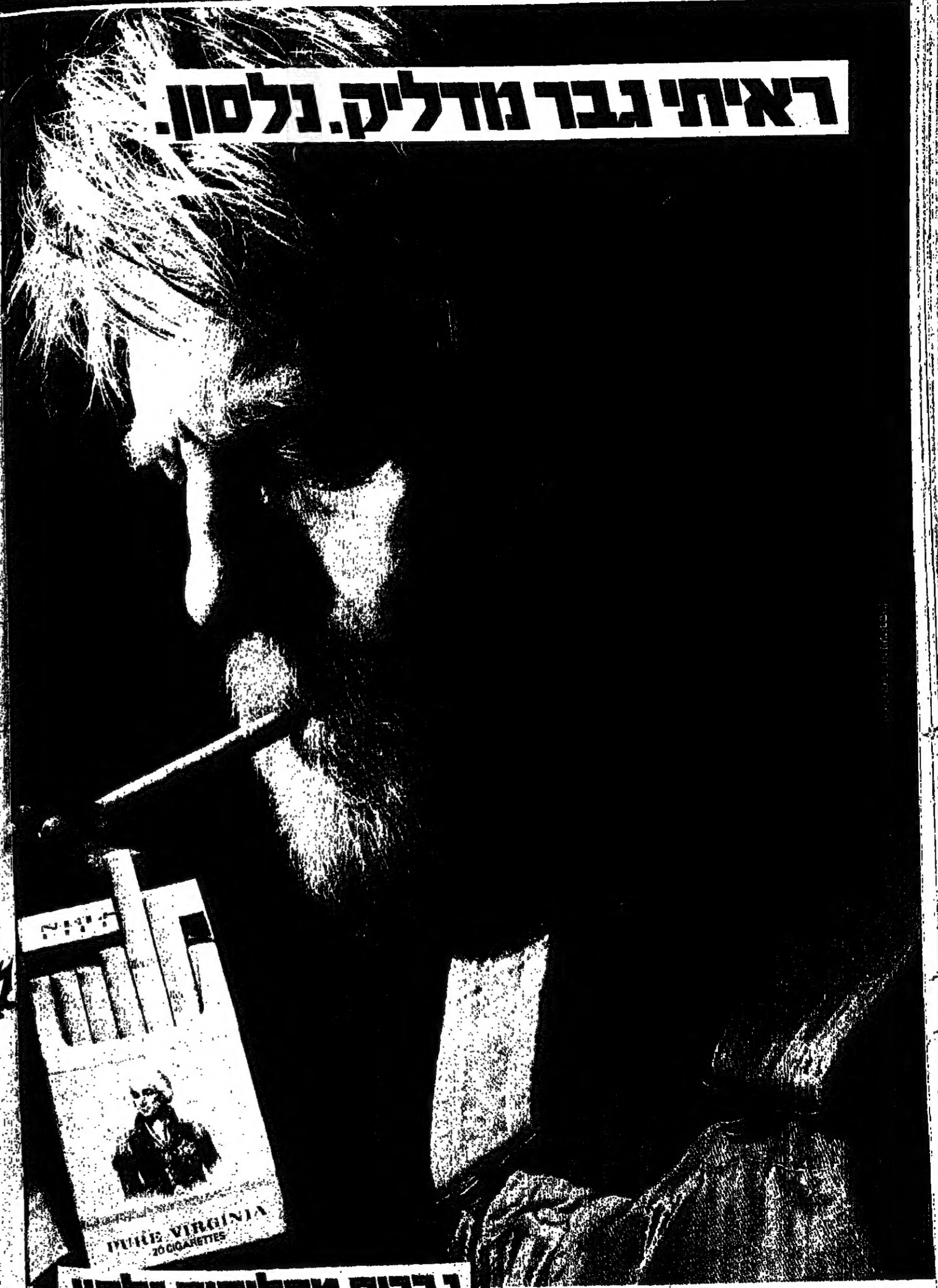
עליזר, קוקסייל, בולניה, לבישול, אפיה, מינו, גריל... בלוחית חמוצים, כבושים, מטבלים וגם ליד ירקות מבושלים. מתאימות גם לחממה טביות חוסיף המבוללות בחרדל או בתבלינים טעם ועוצים קיסמים או מלגות קסמים.

נקניקים

בשר חודו מעושן, סלמי פירוח, נקניק חודו, לאירוח צבעוני ומגנן בלוחית חמוצים וחריפים או ליד מלחים. לכריכוני לחם או ערסרים. וגם לזים-זים בעת המנדוץ או בין השפוחות כחשיפים.

ראיתי גבר מדליק. נלסון.

גברים מדליקים נלסון.

אזהרה - משרד הבריאות קובע כי העישון מניק לבריאות.

סוכסוכ

כ' בסיון, תשמ"ו 27.6.1986
כל הזכויות שמורות ל-מעריב

עורך: צבי לביא
עריכת: תמר גיא
עיצוב ועריכת גרפית: יורם נאמן
גרפיקה: נטע גרינשפן

קולאז' יקירי.

בקעת הירדן, למי היאוגרמים, היא קטע מהשבר הסורי-אפריקני. גם לשבר הישראלי עד מאד אשר מוקד את המושבים שתוקמו בה אחרי מלחמת ששת הימים, יש מאפיינים של שבטים מסויימים בסוריה ובאפריקה. מיכל קמרא היתה שם כדי לבדוק את שורש המשבר שצבר חובות של מיליוני דולרים. אחרי ששמעה חקלאים שרוצים לעזוב וכאלה שלא איבדו את התקווה למצוא שיקום לעצמם ולביתם, היא אומרת שוועדת חקירה ממלכתית היתה חוגגת על קו הירדן. למקרא הדברים בכתבתה שבפתח המוסק, ספק אם יש תכלית לבקעה כציפייה לביטוי של, מה שקורה שם, זה כבר חלק משיטת. גם אין כאן ראשים לערימה. מפני שעושה רושם שלא היה ראש מאחורי החבנון, הנהיגל והפיקוח הממלכתיים.

ול כנאלסון, איש המים היה, הוליד את חברת העובדים כמודל למדינת היהודים. מכל החלום הגדול של ברל נשאר שם דני רוזנליון. איש קיבוץ אידיאליסטי, סימפטי ונעים הליכות. לדעת יריביו, היפוכו של הבוס תודרש לחברת ענקים ובדוראשים המפרנסת כרבע מכלל העובדים במדינה. בעיקר בתקופה שבה מפעלים כלכליים גדולים מתמוססים או נסדקים. כשבוע חבא הם יחכו לו בביטוס מועצת חברת העובדים, יעל פרמלמד כותבת עליו ועליהם. מה שהולך קצת לאיבוד בוויכוח המיתולי זה האומי המבולבל של המוסד הממנחל. ממעל, שעובדיו הם גם בעליו, והבעלים הם גם ועד העובדים. העניים לא מרגישים שהם עשירים, וגם העשירים לא. במערכת כזאת, השרויה בטיחוף מעמדות, ביג בוס כמו דני רוזנליון זה האיש החבון במקום הנכון.

ראץ קיימת עמותת בשם "צדק מידות מוסר". בין השאר היא מחלקת פרס שנתי לעתונאים אשר מציגים את הטוב והיפה בחברה הישראלית. יו"ר הכנסת שלמה הלל נרש עליהם את חסותו ומחלק את הפרס על-שם יו. זכחה בו חשנה כהבת "מעריב" טל בשן. יחד עם עמוס נבו מ"דיעות אחרונות", יובב כץ מ"קול ישראל", בני לויס מהטלוויזיה, משה אלון עורך "אגמם השרון" ולורי בוקן מהטלוויזיה התולדית. חבר השופטים העניק לטל את הפרס בזכות כתבות דיוקן שמרסמה ב"סופשבוע" על שמחה הולצברג אבי הצעירים. על אמי ארזי מ"סיוטקס", מפתח המערכות הממוחשבות בתחום החדשים, ועל דוד מרדור מ"העשיות לייזר" יצרן מכשירי הלייזר הדומאים. בנימוקי הפרס נכתב: "עיתונאית צעירה זו לא נכנעה לסגנון הצולפני והאלים החושב לאסמתי ולצער במרכאות, ומכתיבה בנרות נפשית ועומק בתצגת דמויות עליתן היא כותבת בסגנון שומע חום ואהבת אדם". זה קרה ביום ר' שעבר, שנאמר בו מעממים "כי טוב" גם לטל. קיבלה פרס אך בעיקר באח במזל טוב בבית הנישואין.

על העמותה, יוזמת הפרס, כמעט לא שומעים; בדומה לשלושת יעדיה המרכזיים את שמה - צדק, מידות, מוסר - שנעשים היום יותר ויותר גדידים. אבל פעם אולי יכתבו עליה אנדרה, כמו על הילד התולדי שניסה למנוע שיטון כשסתם באצבע את החור בסכר.

בשער דני רוזנליון. כתוב בעמ' 12-15.
צילום: שמואל רחמני.

צוחק מי שצוחק ראשון

סוכסוכ 5

- 8 מנצח בבקעה מאת מיכל קמרא
- 12 בחור טוב מאת יעל פרמלמד
- 16 זארה הארמני מאת יאיר לפיד
- 19 הצד החביבי של המטבע מאת יהונתן גפן
- 23 טיול סופשבוע אל הבניאס מאת נילי פרידלנדר
- 28 שטח מרטי עם דמי כרמי מאת נורית ברעקי
- 31 מוטו רצח מאת מנחם תלמי
- 34 רואים אמריקה מאת אורית הראל
- 38 ולנטיו האדום שדות "גאמא"
- 41 שימושים מאת מאיר עזיאל
- 42 חיים ואוהבים מאת תמר אביד
- 43 מטהאול מאת יגאל לב
- 43 הורוסקופ
- 44 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

כחן ס' אלעזר

השבר הישראלי '86 תחקיר

הקלאים נומשים את מושבי בקעת הירדן. סוף משבר במחשבה עקומה תחילה. ישושים שהוקמו משיקולים מוליטיים, לא כלכליים, וצברו חובות ענקיים בגיבוי הממשלה והסוכנות, שנתנו להם להתנהל בהסקרות ובטיפשות עם גילויי שחיתות. ועדת חקירה היתה חוגגת פה.

מאת מיכל קמרא
ציילומים: ראובן קמטור

אי החום שעולים מכביש בקעת הירדן בצדדי יום, מטשטשים את חגוף לרבע גראט שכל הירוק של השדות הוא מקטם שוא - טאסה מרגנה. אבל החמטין מסעה והירוק קיים בינתיים. מתחת לירוק יש בוך. עיטה טובענית, שמורכבת מהפקרות, מספשות ומשחיתות. ועדת חקירה היתה חוגגת פה. אבל עוד לא קם הבייסקי של הבקעה. לאט, לאט, הכל בקצב שמבחיב חום הבקעה, מתברר הדימיון בין הבורסה התלאכית של שנות ארדור לאיור החקלאי הצחית והאכזרי הזה. מי שחולט על ההתיישבות האת כפי שחונגה, כאילו נימח בלח עם מנצח. עכשיו מתרועע האויר ונשא רק חור.

את המשפט של ברגריון - "היום ראיתי רבר הסטור של העם היהודי ממטרה בנגב" - משוחח ישראל גריבי, ראש מועצה ישובי הבקעה, למשפט אחר כפי שר האוצר לשעבר יצחק מרעי, שגאמר אל מול פרויקט באון הירדן: באמת יפה אבל גם בשביל תמונה של פיקסו לא הייתי משלם כל כך הרבה". פיקסו, כמשל, אינו רק קריטריון של הומיסט. גם של המתיישבים.

זו נקודת המוצא במשבר המאיים למסע את ישובי הבקעה, שהם נשמעים היום גם ריבורים על ויפיים. מספרים בלי להתרגש על חבר מושב זה או אחר שמגיע להסכם פרטי, מתחת לשולחן, עם הראים הערבי המטפס לו ידים עובדות. לפי ההסכם ירוות הראים לגזברות המושב על מספר מועלים גדול

מהגרש בשטח. עבור מספר המועלים המוויי הוא מקבל תשלום מנפות. את העורך מחלקים הראים והמושבים ביניהם. שניהם מרוויחים. רק המושב מפסיד. סתם חוגגה.

מיד לאחר מלחמת ששת הימים חברו שלשה גורמים ליישוב בקעת הירדן והסיבה להתיישבות בסוכנות, תנועת ההתיישבות, והמתיישבים עצמם. המושבים נבטעו נטעו לחוות מרכיב בהכנת אלוך, שהתנה הממשלה לקראת אפשרות של פשרה טריטוריאלית עם ירדן. בגדה המערבית, התמיש שביטור חובנית ומבטח על גוש ישובים ירדנים לאורך קו הירדן. יישובים קטן בבקעת פזאל ובגד הער.

עכשיו שיש להם בבקעה לפתח בדרך שהגיעה החסיבה להתיישבות, בסוכנות (1982) לקחת

פניצ'ר בבקעה

6 סוכנות

בביתקו (עם אשתו וילדיהם) בוצר החממות במבורה. "אני אידיוט שעליתי לפה."

חיישובים במורדות הבקעה (על גב ההר) נעשתה מלחמה משיקולים מוליטיים ולא על סמך חישוב כלכלי. למסורת המיישבים היה ידע מראש כי ביסוס כלכלי היישוב על חקלאות בלבד ייתקל בקשיים בגלל חוסר מים, איכות ירדנה של קרקע, משקטיות נמוכה ויחסי ורודות חוקות. לאחר כל אלה, הוחלט ליישב אוור זה בקיבוצים. אלא שעקב אילוצים מוליטיים נמסר האזור לידי האויר והקלאי והקשור פוליטית לליברלים שבליכוד. בשנת 71 כשאריס נמסר, או מכיר תנועת המושבים, תמה כיצד מסכים שלמה חלק, מוכיר האויר והקלאי, להקים ישוב במקום שאין בו פרנסה, ענה לו האויר: "במקום אחר לא היה האויר והקלאי וזה במשכנת להקמת ישוב". המושבים, שלא שמעו את השיחה בין בחמטין לוחל, הגיעו ליישובים הללו ורך מודעת בעינותם.

כאותר ערב בו נערכה השיחה עם חוילי, גורע שיישי הגורן עומים לבטוח את בתיהם בסיום שנת הלימודים התאריה המסבולגית של חוילי - גם אם יש בו אמת - והשכשח קצת.

תושב מכורה שונע עם משפחתו למשכן לפני תשע שנים, עומד לעזוב וזהו לו חלום להיות חקלאי. עכשיו רק חלום חקלאי מבדירה בו צלמנות

למרת והנאנים הקשים הבחיתו להם איכות חיים, וחי משפחת פסטורליים, ועלובה חקלאית מודית. מושב מכורה היה בין מושבי האויר והקלאי, שביטור על גב ההר. היום, לאחר התבטטות אירגון הקניות של האויר והקלאי ומינוי מפרק, מצב מכורה, כמו כל יישובי גב ההר, כבי רע.

משבר החקלאות איננו מוגבל לבקעת הירדן, כי להקמים את הירבים באור תנבה, צריך לציין שיישובי רמת הגולן למשל, חייבים סכומי כסף גדולים פי שלשה וארבעה מאלה שהייבים ישובי הבקעה ניסו, וחילי, אחד משני ראשי התיישוב להתיישבות בסוכנות, טוען שאחת הבעיות הגדולות של יישובי הבקעה זו תחושת חבירות, שרודחת אותם להביעה ולגיטייה למצב טוב יותר. זו תחושה פסיכולוגית שניזונה מתחרה הישראלית שראה בהם פראירים מתיישיב תמה נמצאים במצב גרוע פי מאלה, אבל בבקעה יש מנסילות של אנשים שהתרגלו שמישהו חייב להחנות על הקשלות שלהם. ואני לא מאשים אותם. הם הוגלו כן. אבל תחושת התלות תהו היא ומכנית.

העובדה שתככים הבאים מתפרסמים בעיתונים שמו, היא אולי תוצאה של מצב רוח אישי, עם תרומה של מזג הרוח הכללי. מלכתחילה גילה האיש נכונות לקשף את התרחש: השיחה חזיתה גליתית לה, והשתתפה בה גם רעיתו. באמרו שם זכרים קשים ובוסים לקראת סיום השיחה, כנרץ, פתאומי ולא מוכיח של רגשות תגובל בתוססרית חזרו. בהם בני חוג, וסירו לסיקס את הירבים בשום: גם לא לעמוד מאחורי ותאשמות הסכרות 'השיתוף' קודם במושב

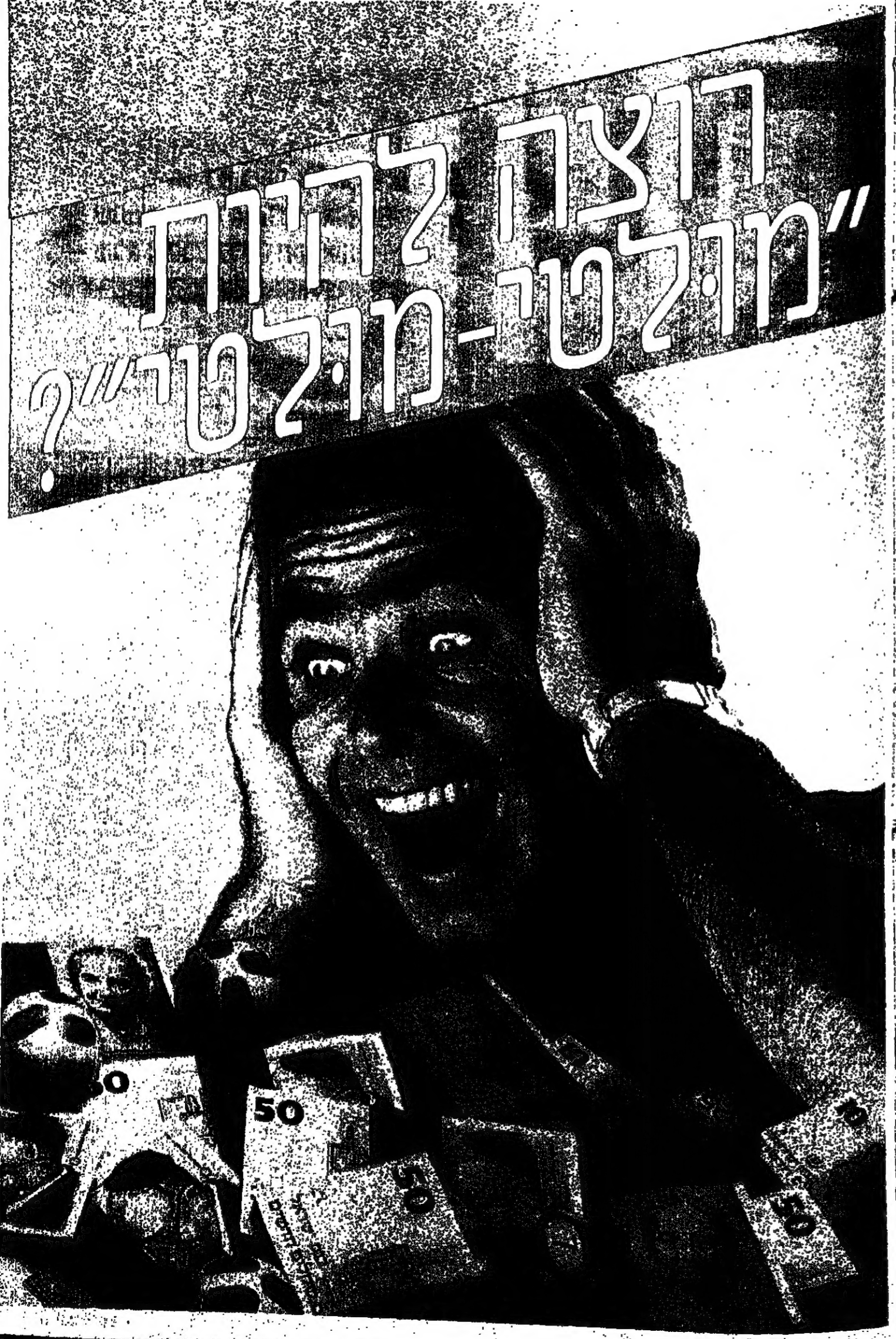
עצמו, אשילו אם תשמור המערכת על אלמוניותם. האשה חשפה חרדות מפני הסכנה האורבת לה במושב אם ירדה. לסיכך השמטנו את האשמות האישיות. יאיוח חלם, איזה חלם, אומר האיש, אבל את זה אנחנו יודעים היום. כשהגענו - היינו באיונים. המצב שלנו רומה לילד שקיבל מהאבא העשירי שלו מכונת מרצרים במתנה, כשהביטות התיקנים הרלק, לא מעניינים אותו. אתן לך רוגמה, ההוצאות המוניציפליות שלנו הן עצומות. באו מהסוכנות ואמרו: קחו מאה רונג אבוקדו וחמישים רונג מגו והצחיתם יכסו את ההוצאות המוניציפליות. אמרתי להם, מה פתאום אבוקדו כאן? אמרו לי, העם היהודי נותן, תושקו את הירדים ותשבו בשקט. אחרי כמה שנים התברר שאבוקדו זה ברוך עצום. הגידול לא מתאים למקס, והירבית על ההפסד נוקטת לחות המושב.

אל הבעיה הגדולה ביותר נקראת פער מימון. למשל, באה הסוכנות ואמרה: חבנו חממות, בני רשת לפרחים. אם היו בודקים - היו רואים שזה בלתי אפשרי. אבל מי ברק אמרו לנו בסוכנות: תראו, עכשיו בריק אין לנו כסף, או קחו אישור, תלכו לאירגון הקניות חבקשו את הבקע והגידו להם שאנחנו מאשרים. הירבית על ההלוואה מאירגון גבוהה, כמובן, בנינו חממות ובסערה הראשונה - חופם, הכל קים. בבני עוד פעם, חממות חוקות יותר, ושוכן לא היו מוצלחות, עד שלבסוף החליטו לבנות חממות גם בג קשית. אלא מה, כשהגיע זמנה של הסוכנות לשלם לאירגון עבור החממות, התברר שגם עכשיו אין לה כסף. בינתיים, הירבית המסיכה לחממות. גם במקרים שלסוכנות יש כסף, היא משלמת אותו כעבור שנה בלי הירבית. או מה פלא אירגון הקניות מתמוטט?

התמוטטותו של אירגון הקניות באויר והקלאי, כמו מצבם הקשה של אירגוני הקניות האחרים, נובעים בעיקר מסיבה אחת - הכלוף של הערכות ההדרית. עוד מימון שהתגרף רווקא בבקעת הירדן, אחד בהמחנות של הבנקים שמימנו את אירגוני הקניות, היתה הערכות האישית של המתיישבים שנתנו מהכספים. איש לא ביקר איזה כיסוי יש לערכות האישיות, כי תמיד עמדה הממשלה במרץ וחוריהם כספים לכיסוי הגרענות. האור האורם גרלק כאשר נוכחו בבנקים שאירגוני הקניות פונים לשוק האמור במקור נוסף למימון. הם הבינו שערבות המתיישבים היא משענת קנה רצון, וסגרו את ברי האשראי. האירגונים רצו כדרכם לממשלה ובקשו כסף. אלא שהפעם אמרו להם מנצעים מאוד, אין לנו. "האין לנו" היה גרם חלם במערכת. היום נדרשים

"כל אחד רצה לחיות לבד, להרוויח לבד ולהיות מיליונר קטן לבד... לא עזרו פה אחד לשני... מי שהיה נוכח יותר גדול הצליח לחיות על חשבון הכלל... אנשים החלו ליהנות מהמפלצת. עכשיו קשה להשתלם עליה."

חברי מושבים לממש את הערכות ההדרית. וזכותיהם מסוכנים במאות אלפי דולרים, גם אם באופן אישי הם לא חייבים אגורה אחת לאירגון הקניות. האנשים אינם יודעים כיצד לעכל את המשבר. חלקם מעלים לא נרש להבין את המשמעות של הערכות והדרות. אמרו להם - תחזקו, או הם חלשו. הסוכנות, בלי ספק, חילבה את התושבים לעכל במובה ובשיתוף את כספו של העם היהודי. וזכירה (ומשפך בעמוד הבא)

רוצה להיות "מולטי-מולטי"?

**"לא יתכן שכל הזמן נרוץ לסוכנות
ונבקש כסף. מה זה פה, מושבות
הברון? אני לא כועס על המעויות
שנעשו בתחילת הדרך, אלא על מי
שלא חשב בכלל לתקן אותן."**

(המשך מהעמוד הקודם)
נחנת - תיקון, התיקון, מחדש, הצליח עכשיו בוכים
בסוכנות על השיטה הקולקטית. בוכים, אבל לא
מוותרים על שיטות בניין הסוכנות כולאביב. את
הלובי של הבניין ציפו בשיש. אנב, חסינת
החתיכות בסוכנות חייבת לישושי בקעה סך של
ארבעה מיליון דולר. בדיוק עשרים אחוז מהחוב הכללי
של הישובים.

הסוכנות הורוהם כספים לישושי בקעה בלי
פיקוח. כספים נזרקים על ימין ושמאל.
ואחריהם נזרקים כספים לכיסוי ההסברים,
ואחריהם על היבית של ההסברים, וכל זה
עדיין לא כיסה את החובות. גורמים
פוליטיים התערבו, לחצו, בחשו. אי אחר
לא היה מוכן לדמות בכישלון, אי אחר לא היה מוכן
להעלות על רגליו שאלו אינן שתי כלכלי לישושי נב
הם.

אבל הנדע מכל סמן עומק מתחת לפני השטח
ואם מגרדים - מוצאים שם את הנדמות החדשה
שהתפתחה לא רק בבקעה. צביקה נבו, קיבוצניק
לשעבר שהצטרף למתיישבי מכורה, חושף את המסחר.
היום הוא חבר בוועד המסנה של המושב. מהיום
הראשון במכורה לא נבנתה מערכת חיים של חברה עם
מטרות משותפות. בשנה הראשונה - אנשים עוד
נידלו במזויה, הצטמצמו בהוצאות וכיסו להוצאות,
ואכן היה רווח קטן, כשהם השגיח חלה הירידות. היה
ניפוח של ההוצאות. המתיישבים למחות חלקם, הפכו
לשיאדלים קטנים עם פועלים ערבים. במשך לעשר
לבר בדיים, עברו עם עשרות פועלים. ההוצאות הלכו
וגברו, וההכנסות לא, וארצות הקצו ספף את הנדע.
כשנידלו הגרענות, והאנשים הבינו שאין להם סיכוי
לחזור את החוב. הם פשוט נזרקו מבעד והמשיכו
לשוח את תוצרתם ודרך המושב ואידעו הקצו. את
ההכנסות הורוהם לכיסם הפרטי. ההוצאות והחובות

ניסים זווילי. מושב דו המישור קולס. אייל
ענין לכמות אדומה. (צילום: ישראל טאן)

נשארו בבריס שלום בגבורות המושב. מה גולדה
המסנות הבריס. או מה אם החוב גרל על הנידון לא
היתה שום מערכת שתכננה את החזרת הכספים.
לא מומן הולטנו לסלל בעצמנו בעזרת צוות
של סוציאלוגים, שיעור לנו להבין מה קורה פה.
בשנות האלה הרו אנשים בנידון לכ שהם לא רוצים
לחיות אחר עם השני. ואם זה כך, לא יעזור ניקול
ובכפ וכלום. חברה כזו לא מסוגלת להיות אגודה
שיטתית, שפעלת בצורה תקינה ומשתחת את עצמה.
וכשמבינים את זה, מבינים גם את תופעת השינוק
הנפרד. אבל הבעיה היא של כולנו, גם של אלה
שהלכו בדרך הישר. היינו מלאי מרירות אחר על
השני, ואף פעם לא באנו בטענות אל הורגים כשם
קודמת החברה. ובינתיים, מצב הניהול היה מחפיר,
הכסף זרם, שום דבר לא בער, ולא היה אי אחר
שיעצור את ההשתוללות הזאת. הסוכנות, אירגון
הקצו ומי לא, המשיכו להרוס כספים. הנדע והיו
מתמירות. הנדע עצמות, יבולים נמוכים, הכנסות
ועומות, שנה אחרי שנה גורו בהוסר - זה לא הטיד
אי אחר. כאלו כלום לא קרה.

האנשים כאן לא עברו כוך היתוך לפני העלייה
למכורה. לקחו סתם אנשים, רדשו קורות חיים, עשו
מבנים גרנדיוזים ואמרו, יאללה מדי להעלות ישוב.
ישנו שתי אפשרויות: או שלא קראו את חומר
המבריקים, או שקראו ולא הסיקו מסקנות. כבר מהשנה
השניה לא היה במכורה מאון כספי מסדר. הורוהם
אמצעי יצור בלי שום קייטיונים בדידים. אי אחר לא
ברק מי האנשים ואם אכן הם מסוגלים לעבוד
מחלואות. דקן כספי, כמו בחקמת התמנות שעלו
מאות אלפי דולרים. אפשר היה לחסוך אותן לו היו
שאלים קודם בעצת המטאורולוגי.

אבל מעל כל המסכת המפורשת הזו, של חומר
השליטה והחיטה אמצעי יצור בלי בקרה, יושבת
הבעיה החברתית. בשנה הריבית במושב חל תהליך
האגריה לצבור תאוצה. שני חברים משכו כספים
מקופת המושב כדי להקים חברת טרקטורים פרטית.
אני אמרת, לא יקום ולא יהיה. מי שרוצה חברת
טרקטורים פרטית שוכיב כסף מהכית, לא עור לי
מלום. ואן עשויות אות פעות חיי. שלחתי מכתב
לסוכנות, לתנועה ולרשם האגודות השיתופיות,
ורשתי הקצו יסודית של כל מה שקורה במכורה,
והמסקנות תהליך הנדע הזה.

בירגע שנדע במושב על המכתב, המסיק לי את
האשראי. ותר מזה, הנדעלה חלילה להוציא אותי
מהכפר. והשתי תביעה נגד התנועה, עוד לפני
המכתב, כשהייתי בחפשה, הורקטור שלי נגב. כיוון
שבהכנסת חושבן שלי בגבורות היות. כולנו, אנשי
הליקנות טרקטור אחרי קניתי, אבל לאחר המכתב
שרבו לזה לי את הכסף שברו. בעקבות זה המכתבתי
גם עם המוכרים וחלשה נגדי תביעה ויצאתי חייב
קבולתי את הנדע לי רק אחרי מאבק של שלוש שנים.

ס נשארו בבריס שלום בגבורות המושב. מה גולדה
המסנות הבריס. או מה אם החוב גרל על הנידון לא
היתה שום מערכת שתכננה את החזרת הכספים.
לא מומן הולטנו לסלל בעצמנו בעזרת צוות
של סוציאלוגים, שיעור לנו להבין מה קורה פה.
בשנות האלה הרו אנשים בנידון לכ שהם לא רוצים
לחיות אחר עם השני. ואם זה כך, לא יעזור ניקול
ובכפ וכלום. חברה כזו לא מסוגלת להיות אגודה
שיטתית, שפעלת בצורה תקינה ומשתחת את עצמה.
וכשמבינים את זה, מבינים גם את תופעת השינוק
הנפרד. אבל הבעיה היא של כולנו, גם של אלה
שהלכו בדרך הישר. היינו מלאי מרירות אחר על
השני, ואף פעם לא באנו בטענות אל הורגים כשם
קודמת החברה. ובינתיים, מצב הניהול היה מחפיר,
הכסף זרם, שום דבר לא בער, ולא היה אי אחר
שיעצור את ההשתוללות הזאת. הסוכנות, אירגון
הקצו ומי לא, המשיכו להרוס כספים. הנדע והיו
מתמירות. הנדע עצמות, יבולים נמוכים, הכנסות
ועומות, שנה אחרי שנה גורו בהוסר - זה לא הטיד
אי אחר. כאלו כלום לא קרה.

האנשים כאן לא עברו כוך היתוך לפני העלייה
למכורה. לקחו סתם אנשים, רדשו קורות חיים, עשו
מבנים גרנדיוזים ואמרו, יאללה מדי להעלות ישוב.
ישנו שתי אפשרויות: או שלא קראו את חומר
המבריקים, או שקראו ולא הסיקו מסקנות. כבר מהשנה
השניה לא היה במכורה מאון כספי מסדר. הורוהם
אמצעי יצור בלי שום קייטיונים בדידים. אי אחר לא
ברק מי האנשים ואם אכן הם מסוגלים לעבוד
מחלואות. דקן כספי, כמו בחקמת התמנות שעלו
מאות אלפי דולרים. אפשר היה לחסוך אותן לו היו
שאלים קודם בעצת המטאורולוגי.

אבל מעל כל המסכת המפורשת הזו, של חומר
השליטה והחיטה אמצעי יצור בלי בקרה, יושבת
הבעיה החברתית. בשנה הריבית במושב חל תהליך
האגריה לצבור תאוצה. שני חברים משכו כספים
מקופת המושב כדי להקים חברת טרקטורים פרטית.
אני אמרת, לא יקום ולא יהיה. מי שרוצה חברת
טרקטורים פרטית שוכיב כסף מהכית, לא עור לי
מלום. ואן עשויות אות פעות חיי. שלחתי מכתב
לסוכנות, לתנועה ולרשם האגודות השיתופיות,
ורשתי הקצו יסודית של כל מה שקורה במכורה,
והמסקנות תהליך הנדע הזה.

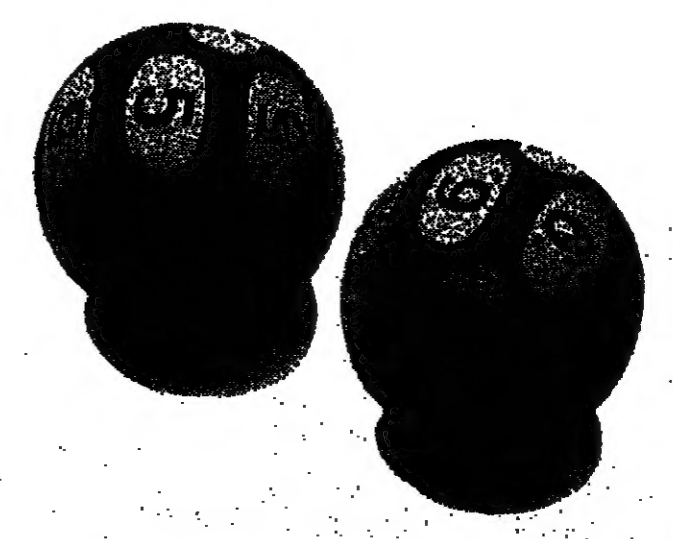
בירגע שנדע במושב על המכתב, המסיק לי את
האשראי. ותר מזה, הנדעלה חלילה להוציא אותי
מהכפר. והשתי תביעה נגד התנועה, עוד לפני
המכתב, כשהייתי בחפשה, הורקטור שלי נגב. כיוון
שבהכנסת חושבן שלי בגבורות היות. כולנו, אנשי
הליקנות טרקטור אחרי קניתי, אבל לאחר המכתב
שרבו לזה לי את הכסף שברו. בעקבות זה המכתבתי
גם עם המוכרים וחלשה נגדי תביעה ויצאתי חייב
קבולתי את הנדע לי רק אחרי מאבק של שלוש שנים.

מלך בית המלך

רוצה להיות "מולטי-מולטי"?

ספר ל

- 01 ספר ל ספר מה מספר החולצה של מארדונה
- 02 ספר ל כמה שערים הבקיעה דנמרק לרשת אורגוואי
- 03 ספר ל כמה נבחרות אירופאיות עלו למשחקי מכסיקו
- 04 ספר ל כמה שדרי טלויזיה עלו מישראל
- 05 ספר ל בן כמה פלה היום
- 06 ספר ל כמה "משוגעים" רצים אחרי הכדור בכל קבוצה....?

האנדרטא

לספר

אנחנו עדיין לא "מולטי-מולטי"!
 סימן שהגיע הזמן להסתער על חלוטיו
 משיח חדשה: ברור משהא מסויים, שאל את עצמך
 שאלות האת התשובות מלא בטופס החלוטיו. למשל, מה מספר
 הענפיה של מימי בקוביץ' בתשובה 9 שים x על 9, בחרת לספר ללוטיו על
 זקנה 42 בזה חובקע שער הנצרות? שים x על 42, שאלת את עצמך מה אורכו של מגרש
 כדורגל (120 מ'), שים x על 1 ר-א על 20 וכך הלאה כדי הדמיון הטובה עליך.
 אחר בדרך לפרי המדויק, טופס החלוטיו טופס הכל.
 ספר ללוטיו חתכו!

ספר ללוטיו
 או פשוט הנחש רק 6

לא קיטר

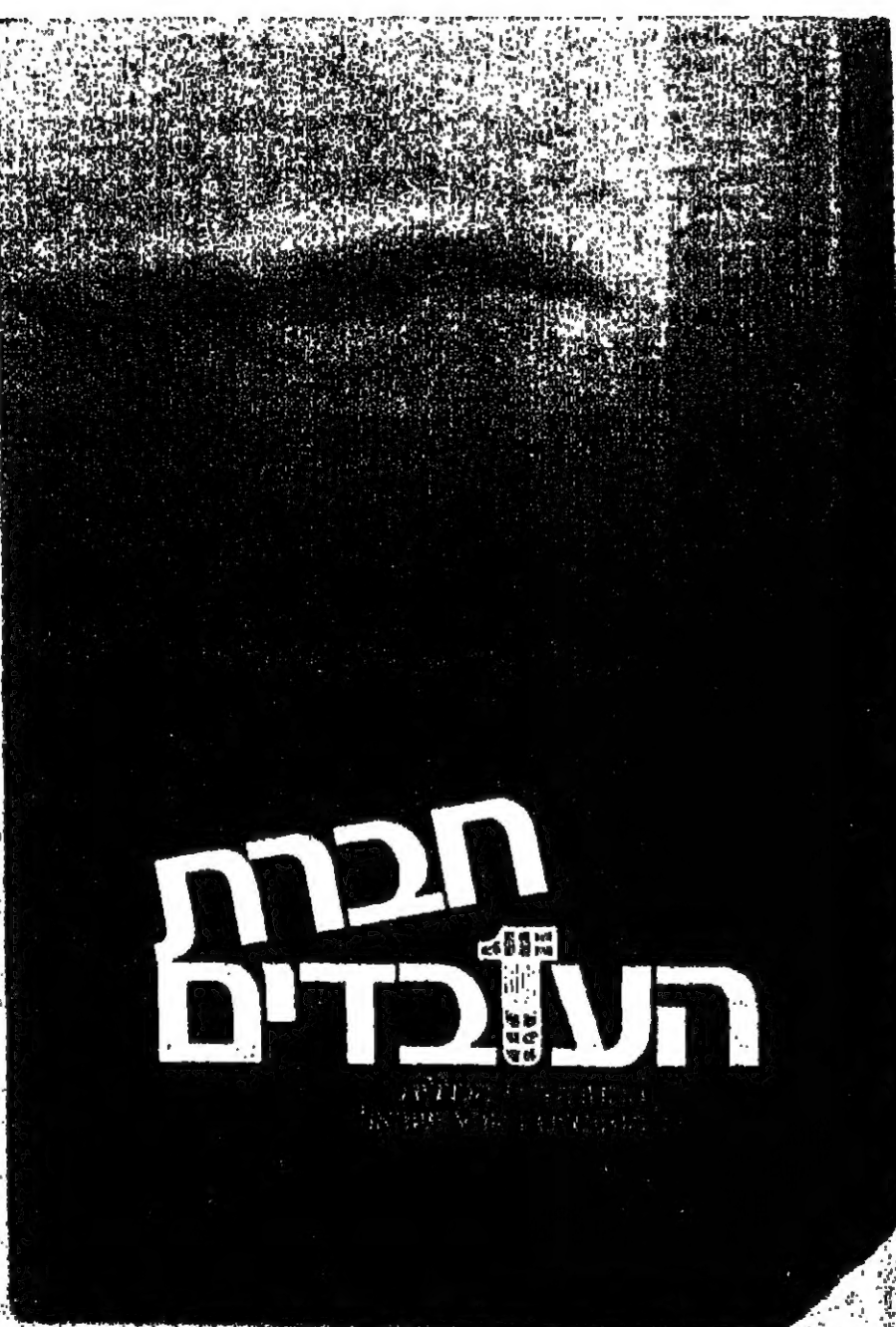
קיבוצניק סימפטי ונעים
הליכת עומד הים
בראש הקוצרן
הכלכלי הגדול ביותר
במדינה. מזכיר חברת
העובדים דני רוזנליך
עליה על פי השקפתו,
הקים לעצמו יריבים
הרוצים בהחלפתו. הם
מוענים שבתקופת
משבר של החממה
מפעלי ענק לא מספיק
כאן בן אדם עם לב
טוב. כדי להבטיח
פרנסה לרבע מכלל
אוכלוסיית העובדים
במדינה דרוש מנהל
קשות, כלכלן עם
ושמה של בוס.

מאת יעל פדמלמד
צילומים: שמואל רחמיני

מאת יעל פדמלמד
צילומים: שמואל רחמיני

בחור טוב

מאת יעל פדמלמד
צילומים: שמואל רחמיני

חברת
העובדים

מזכיר חברת העובדים,
דני רוזנליך.
אני לא מנהל בית.

גבלעו בחורים הממוספרים להרוג את השעתיים
שנותרו עד להתנעת השעון בדרך הביתה.
הדרך הארוכה לחדר של דני רוזנליך, מזכיר
חברת העובדים זה שלוש שנים, עוברת דרך שתי
מינות ישיבה. מי שמחפשת בנטסטלניה על חורי
הקיבוצים בימים רחוקים, יבוא כאן על סיפוק.
כורסאות ישנות מעץ עם כריות קשות,
שולחנות סלונים ישרים וישנים עם רגלים דקות,
וספה אחת מחוזה. יש גם איזה עציץ פה ושם, והמון
עמר מלכת במקום הזה, שנראה כמו חדר הנצחה
לחתיקי ההסתדרות. גם השקט המדהים במסדרון
הארוך מעורר תחושה רומה.
מבט, ולו חטוף בחדר של רוזנליך, מעיד מיד על
היחס בו. שלוש שנים עומד האיש בראש איגוד כלכלי
אדיר, המעסיק עשרים ואחד אחוזים מכלל העובדים
במשק, ושפיריון מפעלי ב"ר 84 הגיע לחמישה מיליארד
דולאר, ולא דבק בו אפילו מאגידה אחת של מנהל.
של בוס. קיבוצניק (כבר) הוא הגיע אל חדר מס. 512
בבית הוועד המרכזי, וכך הוא ישוב לקיבוץ בעוד
ארבע שנים, כאשר יסיים קדנציה וחצי. אפילו את
בגדיו לא יאלץ לאכסן לכשישוב אם יהלך בשבילי
קיבוץ באותה חלצה זהבה פתוחה צווארון, ומכנסי
המירליק והמפורות, איש לא יבחין במשהו חריג. בתור
יש שולחן מורמיקה חום, אליו מוצמד שולחן זהה,
העומד לאורך. זה לישיבות. כסא המנהלים שעמד
בדרך, עת כיכב בו קדמו לחפסקד, משא אולניק, הוצא
אחרי מספר ימים. גבו של רוזנליך לא רגיל
לכסאות מנהלים, החל לכאוב הוא החליף אותו בכסא
פשוט, כזה מסקאי שחור, והכאבים עברו.
גם. פירות הקפה, אם אפשר לכנות אותה כך,
מקידה על האיש. כשנכנס רוזנליך לחדר בבוקר, ביקש
ממזכירתו, עם הרבה תודות בדרך, שתכין לו כוס קפה.
שעה לאחר מכן, כשהקפה בושש להגיע, ביקש שנית,
בעריגות רבה, כוס קפה. את מנישתו בת שלוש
השעות סיים האיש השלם, בין השאר, על קוצרן כזה,
בנק המועלים, מוללונות, שיכון עובדים, הסנה - 33
אחוז מכלל התעשייה במשק - בלי כוס קפה פשוט לא
הביאו לו. אילו היה מי שיתחשב בקשתו, היה מקבל
את הקפה בבוס מקליש, שכפית חקקה בה, מאלימת
להפילה. זה מה שיש. אדריכל, כשרכים יגידו בשיחות
לא ליצטום, שהאיש חלש, שאינו מסוגל לנהל
אימפריה כמו חברת העובדים, הם ידברו גם על
הסגנון. יהיה מי שיכנה זאת - אנאכרוניזם. את יגידו
יש כללימשהוק שלפיהם מוכרחים לנהל עסק כלכלי,
גם אם זה גראה מיותר. דני שובר את כל הכללים
הללו, ואני לא אומר זאת לזכותו. מנהל מוכרח להיות
מנהל, להפנין מסכנות, להראות לכולם מי הבוס.
ורוזנליך אומר: אני לא צריך את זה. זאת לא
השאלה שעליה נבחן מנהל. השאלה העומדת למבחן
היא באיזה מידה אתה לוקח אחריות, מבצע את
החברים כמו שצריך, מי שצריך. גיטונים של בוס כדי
ליצור אוטוריטה, יש לו בעיה. אני לא מנהל בינוס.
אני עומד בראש משרת ציבורית, וכך אני סבור צריך
לנהוג אדם מחפיק ציבורי. לא, אין לי להם כשביל
מה אני צריך נגד?

מאת יעל פדמלמד
צילומים: שמואל רחמיני

ורוולדי לקח, ובכך הפך, לפחות בתודעה הציבורית, שותף מלא באחריות להתמוטטות החברה. נכון, שאילו הקשר שלו לענישה היום בסולל ביטוח היה רק באמצעות היתוך מוכרז ובה"ע, גם אז היה נושא באחריות. אבל כולנו יודעים מה שווה אחריות מיניסטריאלית. העובדה שהיה יו"ר הירוקסטריון הראשון, וצפי האחרונות, מעמידה אותו כקו האש הראשון.

[illegible]

מנהל הכפר כנרת המגורים של חב"ע, מה
הכסדר לבנות, מזהה את התחבית לך, שרשן
זו הענה הוא צריך לעמוד אי שם, שרשן
מלה, ולא שם כיסאיו החדש כימט וארבע
הקצוות המאונד, מה מתאם שמו אתו כחול
זרדיקסיון סולל בנה. מה הוא מבין במשק
הזה הוא את המנהל הצרתי בונה הסיסה
פסחית את ירמל ממו, מהו חושש הסיסה
ירדונית של מנהל חדר בן ביתור, את זה תחשבו
בשנתל הצרתי לכדלית, צריך לדעת.
התעוררים, אם כל הבודדות שיש עליה, היא
חומר דבר חשוב, בשביל לתת לו ליעול. היא
תת על מבנה הכתוב, סולל לבונה החדש
הירדקסיון כל חומר, מרול את חסול הצרתי

יהיה להכנס לבגוש, עקב מיקום גרוע
יפה, חזר לקיבוץ, להוראת. בי 1972
מזכיר תכנון המאחד, ושימש
קודם זה ארבע שנים גורליות להנועה
בציד. חייה מקסימי התק"ם - אותו
בן מן הקיבוץ המאוחד לאלה של
חור. עד היום חור פעיל במוסדות
של, ובכל יום ה' בשבוע, הוא מנחם בש
לשיחת עם מוזיקת התק"ם. מסורת
העבוד לקוללת המוסדות.

76: שם חזר דני לשנה חביבה,
בחדר לבושה. חדר בנקודת הכניסה,
ב' בנדר חזן ונחמן, וכל - לבקום - וי"ר
משתל של הנחל לעומי לבנו, משם
שלח באקסטר 1938, חברת העובדים.
היה דני לי אדם חכם, חרוש, חכם את
הענין אילו משם אתה. לא אילו זה בול
חשוב, אילו משם חשבוני חזן לי ונח
שקטתו, בחוראות, חזן ריקה חזן.
ב' הוא חפזים קטנים. לא אבטת לי
ושמעת מלכות, וא לא אבטת חזן.
חזן גבר למופת, חזן בנדר חביבה.

ע' שבמים אלה, ויבדו מסוג זה לא
שוב. אז לא.
הנה ארבע שנים מהלח לחשלים וחוליו
וז' חזון בחברה העובדים, ולחזור
כבר עכשיו הוא יודע, שהעבר לא
יחזר במשכו. דוד חזק ועלם

הוא יח
עובדים
בני
קדנזיו
לקיבו
היה כ

הקופה משויימת היה ממונה על מרכז
ה, ולאחריו, נקיון ועל לחכס לכוסה,
ה של 1969. בד בבד עם תפקידיו
ה, עשה גם שני תארים באוניברסיטת
מדעי החברה ושני תארים אחרים שלא

מחשבות שלמות גרולה זה אהנו צעום. זה שפיר
לרודן בדרך על קטנים, הזה כואב גרילים, זה
מקשיבים זה אל דרדיים, אל החיים – אין לי זה
לעשות בעיני הנה אני איני מוכן להקשים את מני
המיתר: ומהלכות חמורה בעתונות, כל זמן שאני
ישוב על הכאה הזה משק הערבים אל היפוך לפני
הנעושות מופתיות, אני לא אתי יד לעיני הנה
בסופו של דבר כרדי לוכד נקודה אחת: אני
במחנה העובדים ער של שלוש שנים
משוררים על פיהם, אל הנדשו שלוש השנים
אלהן את אחרות, שמו אני יכול אתי לנחלת
לשואל שאלות, אני שיר לרודן אתי, זה שולק על
צעמי, אני אולי שיר לרודן אתי, זה שולק על
עצמי אתיחם מלאה, לוי אצב בדרך לשואל שאלות
קשות. זה השומענות אתי, אובלכות אתי, אני
בכור אתי המתיקשים אצור צרף לקעקע, אצב אפחד
כל כר. מי. איני מוכן לשלם אתי חתי.

[illegible]

לך, אני לא אגיד למאכז הזה! הוא אמר
עליו רבנו, למחר נשכחתי מהשנה עם העתונות
אני לא יכול לרשום את זה לעצמי. אני אגיד
הרגעיים לא מאכז אביב כי מקצתם בביל העליון
הימים בעתה זה הורס ויהיה על העתונות,
ותים בבתות קפה לא אורחיהם. הוא כבד כי
א, כל שרשורם, לא אוריעה (יש לי משמשת
הביאקא), בשביל מה צריך את העתונות
זה לא מה את שרשור, זה תפקיד מרמז. חזן
זה וזהב לקחת אתה, לא להכניע, אני שרשור
ואמר, אני לשכנע את הקוראים שהוא מאכזי בזה
אמר, בכל יום.

והנאמרה הזאת אינה תוספת אחרת לנאמרה. שיר
ס'ק' עם הבלשנים חזר. אצטנול לא זרימס
אצולו עם אצמנה זרימס חזר. אצמנה מול מול
מתחגרי העצילים. העציל במג. ק' חר חרש
מחליס תכרת העוביס. אונש שרזיס העציליס
מחיר, ששפתם איז ששט אונשס, כשכשילס
ד'ק ומחאן. חר חרזיס בראשם אור חוק בעל
עציליס עסקות מחורות, שילק' מן חדר כל
ישר לעשר העצולנה לזות ירוחית. ובי החלי
כל. משה העוביס איז וכו' לעומר מן חר
תבעה ללא מחורין. אונש ששט לעומר מן

[illegible]

שבע שנים, ממסר מונצצונו בכדי במסחרות,
לנו המולטיטקאים שלנו - תתאורו בסבלות.
ד שנגיע. אבננו מכירים בצירקת הענין,
ד חזרה לשלום, נסיע. עזוד לבנות את מה
החורמים ביד קשה, והנה, הרבנן המיוחד הניח
ת הממשלה יושב היום איש מן המערה,
ח לא רק שאינה מתקיימת, היא אף מתרחקת
ממעמ האנשים שלנו, וכל ענין אחר -

אני אלי שייך לרוד
אזר, חזק שלוקח על
עצמי אחריות מלאה,
ואם עבר בדרך לשאול
שאלות קשות זה לא
שהחזקות אינן
אנלוגיות אותי אני סבור
שאת מתקפים הדלו
נידן קעקע, אבל
מחייב כבר מרי".

דני החולית: חברת העובדים ו תמימות עולם.

המנוע המואר ביותר שקם במדינה הזאת, הם איום
האדם כנגד הרמטכאלי המסורתי של הליכוד, הם
אלי אפילו מלבד אודות

והוליו צבור שהשעת הייתה
בתחילת הדרך. כמסורת
חזקה, כאשר ויתור לליכוד
היה תיקים הכלכליים, כאשר
משו את איים שרן כשר המסחר
הרעיונית. המענה מופנה אל

[illegible]

תולשתי. זה של יבול לתת - אין לו חן כלל ברזל.
ישראל קיסר יש כת, שנובע אמניות
הרימושת, שמסמליות שבה אחר מנולת
התנינים, לרני אין את זה הוא ארם תכני, מן
האנליטיים, ומשכיל, אבל זה של מספיק, ואנחנו
כלנו, כל אלה של שמקרים ומתקשים, כראבים
הענין, כי כזה שלמעני יבדקתו, אין לא מביד
אצלו מנולת אחר שחושב שחשק הזה של
המקרים, שיש את הרגל. ומסכים מתנהגת
נגדו מערכת אחרת. אנחנו נולדנו על חינן,
ומשול מנולת הנובע, כי דומה את המאבק שנגדו זה
אשר מביד האחרת. אמר יבדקתו.

והלי, ועל כן את חלקם עומ
היום בראש חזרת העובדים
בזכות יחית' את הקיבוץ
המאחד. העבודה-הו' אינה תור
מסיני: בשום מקום לא תחוב
שחקם שחור לקיבוץ המאחד.
אלא כי תגדלוהו העיניים, וגם
אוליך לפני דרוליי, באו מאתו מנה. כמוליטיקה
מסבב, אין סדרת כל שיליים מרשימים את נתנים
הוא והקפיד כל העצמה הו' לקיבוץ המאחד, וה
דוריעם לטו' דרוליו אומרי האשלה הקיבוץ היא
מאשר כידר כשראש הרע העזריים יקדמו קיבוצים
האימה תגדנה את יבא, נראה לו שולר. ודרוליוס
קדמה על האשלה הקיבוץ שהציג: בידר כידר ציר
לחיות. מדבר על מריתם מרשימיות, עם שקדנות
ש קאופרטיזם מדבר על מריתם סאנדרה תחובה
קאמרית התגדנה התייבשותי - קיבוצים
משכים. בראש הארגון הו' ציר לעמוד קיבוצים.
האשלה תמוסות חלל, שאינו את משש
לכל לא יכול לעמוד בראש חזרת העובדים, והא
הקדמה כמעט כמדי. לענות, האינו הו' שציר
לנה נמער על המפעלים הומיני. את ציר לקבוצ
קדמה על המריתם הכוללת בשום יו' אשר לכללה
שקסטים, שתפקידם לנהל לכור, למשל, יו' יר
קדמה תמית יו' מתיא יחסינה מנהלי מפעלים
לכל הרב כמיתים וכבנה חומות ויתר חומות
האחרונות של המשק החיבורי. הקיבוץ לראו לכך
הקדמה על האומיים כמיתם-החומות המהיל על
קדמה. ביצוע. שמעלית דרשים כמיתם מאוחר פיתות
הקדמה. לא לא המקום קדמה תורח. שמעלית
שולשים באותם אורים יקבלו את סיור. העדנה
דרתים מפעלים מריתם. ור' לכללה ו' לא רכ
הקדמה על קדמה מריתם וחכמן.

ההמנוגדים אומרים, כל זה היה טוב ויפה בעיני
היהודים. היום אין מקום למוליסטרוקים. מתחבים עם
הידיאולוגיה ידודו את המשק הזה לתועם". תגנו לנו
לדלדל"ן וזע מנהל בכי. "עירי המבורכים עבר. היום
לשכנע אפילו את המשובצים שיש מקום
ממפעל החשוב הזה. זה לא צחוק. שום דבר במדינה
אזאת לא יראה אותו דבר אם משק העובדים ייפול.

[illegible]

פעם, בימים רחוקים, היתה גאווהנו על מגהלים
אלה. אנשים פשוטים, שיריהם עדיין מיוכלות
עצבנות השרה, ובשעת מנוחה הם קוראים ספרות יפה
ואוהבים למוסיקה קלאסית.

ממשדרו המפורא אומר: אחד המגדולים ב"כורו"
הוא לא מסתים שדני הוא בנור תרבותי, אינטליגנטי,
קודא ספרים. היום אנחנו צריכים בראש
ברת"ה העובדים. אדם שלא יהיה לו פנאי לשמוע
סיסקה לקרית, שבמכונית יישב ויעבור על חומה
שחוב ארץ לקרית ארץ העמק, עובדי אומר,
הייתי שותף והוא שחזר נוסע בלי נהג, אז מזה למי

חשובי
לדני ריווליו זה חשוב, ואולי גם
מכת העובדים, זו שלמי עליה.

שחקן גדול

זארה וארטיאן,
 שחקן ארטיאן שמן,
 שלדשה מיעוטים
 מדוכאים, צידוק
 שמבטיח סיפור טוב. בן
 קהילה קטנה וסגורה
 ברימלי שהגיע ל"מקבת"
 ברימלי.

1. **התאחדות העובדים**
 2. **התאחדות העובדים**
 3. **התאחדות העובדים**
 4. **התאחדות העובדים**
 5. **התאחדות העובדים**
 6. **התאחדות העובדים**
 7. **התאחדות העובדים**
 8. **התאחדות העובדים**
 9. **התאחדות העובדים**
 10. **התאחדות העובדים**

מארה ורטניאן: בא לי
למעמים להיות
ג'ז'ואן של המסיבות

ארה וארטינא: ארמני, שוקל 140 ק"ג, שחקן
 יתרון - צידור של שלוש מעטיות מדוב
 אים. "זא רומאי", הוא אמר, "אני כבר לא
 אשחק". הוא יושב בנקס של פגז, מאחורי ת'
 אקור ויהל. שותה קפה עם סוכר, תצ. שעה
 שרון הוא עוד הסתובב על כיסא "מבט",
 עצומה במדים שחורים, נראה כמו. האיי"י
 שר ארמני, לוחם. לפעמים הוא נעצר, נזכר
 ותחת זאת ארבעים הימים של נצח, רא"י,
 שיטת אר רוחו של העם הארמני כולה. איך
 שחוק

משה במעט לגמרי במקרה. אילו היה אחים וארה היה חי עריין ברמלה, עוד לאחים זה את המוסר שלהם. בתום היה העיר לבגדאד, וליגלית משא ארובות, לחים הקשר היה נעלם וקון העתיד שלו. אבל בחים אי הדין, ביחוד ארמני. עם מספר, מפורד עולות כולו, מוריה אחים נעם על שמוע עליו, נאבק על ככל כזה. אשי מאור נאה הוא שני ארמני. הוא אני יושב בבגדאד, מרניש שיר, אגרוף ודור על השולחן, נעצד סטטיסטיט לפני ימורדו וזהו ענינו – שיר.

יובת של זארה היא הבחירה הקשה. הוא חי
משחק בתיאטרון ישראלי, מדבר עברית.
אני לא מוכן לוותר בקושי הזה. אני קודם
גוי. אני מתחנך עם אישה ארמנית, אגדל,
ארמנית, ילדים ארמניים, זו תעזת הזהות

[illegible][illegible]

אמר: "ברכות היו בני חוץ מנעמי הבית כולם שארם
והא בידו חזק וגדול, מאז הוא הוכיח שהוא גם שחקן
ולפתוח את לשון, ושאלה היה האם הוא בנאמם
מאמריו ודבר ארמני בעל אל ידיו". והתלככות
של אן קיימט עם היום השואל, אף תמיד אהיה
שחקן קשה לתפוס מהשאלה, שני בזה משור נראו חזק.
אנכי החלום שלי נמצא דרום משה. אני רוצה כי
בכלי, עם אישה - ארמנית, בטא ארמנית - עשרה
ילדים וחקקה של עגבניות. זה נשמע כל פטנטו זה
היה הבית, והדבר הכי קרוב שלמנות שלי בכלל.

פני שנתים וחצי ארזה הגייס ב-קול "ישראלי" תוכנית רדיו על האמינים. במקום המבנה המקביל על תוכנית מסוג זה הוא כינס במסדר הארמיני בירושלים כמה מבוגרי העדה ובעברית תיגנית, נרגשת, את העניין תולדות האמינים, את השיטות מאת השואה הארמינים, כמו ההיגיון, נעים על חומן מבי השואה שלהם. 24 לאפריל הצוירא תומכנים חוזר את כל האינטליגנציה הארמינית, בהתבססה על אותה שנה נבחרו במליון חצי ארמינים - כשני שלישי מכל העדה הארמית, הקיימת מאז שנת 800 לפנה"ס, הארמינים, המעמיק מאד טיבו של העם הערבי שמועק לתולדות, נקבע על שם טיבו.

[illegible]

בארצות וברוסיה

הארמנים והחופש

[illegible]

והסתכלתי על כל האנשים דרך האש. הרגשתי קרוב כל כך. אחרי זה התחלתי לנסוע לשם, מזה צניחה גם התכנית".

את תוכנית הדידי פתח זארה במילים: "ערב טוב, שמי אתם וארסטניא, אדור ישראל, ילדי הצלה ארמני בחשיבותי", התאנית, עמיתי הוא שפתי, ארסטניא את זארה ומנין? כזה באמת, כמחר נשאלתי לאיחוד על ידי יהודים ארמני מאד לא תמירי דרתי מה אשיב, היום זארה אומר שהעברית התגייסה הוא לא בידע הוא, "התרגשתי", הוא חמיך. התוכנית, במשקפה, תהיה שפוטקליה, של פוטקליה פוטקליה ופוטקליה זארה אהב כל דבר, הטקס שבו ידבר קצת פחות בנכסותיו של הקדור והמוראליים שלו דנו על מותו הישראלי של סטודנט התקנה.

כ"ו בנובמבר הכא וזרז יהיה בן 29, בשל לחינתו. ויהי נשם וז' סיפור מסובך. הוא לא יתחנך עם הדידים, גם לא עם הוריו שמכונה להנצח. ארץ רועה אישית ויחידים, המון ילדים, אצל אצילנו בעדה לא מתחנכים עם שם מנצח. כנל אצלנו עם קטן כלכך אנחנו צריכים להתאמץ במיוחד לשכור על הדיח שלנו. וארמנו לא רחוק, זה לא אפי' ומנצחית של שם שז' מה חוזק לעולם לא יוכל להבין. בטח שהי' לו רובנים, אפילו ספורים, עם נשים יחידות, אבל לא לו יכול להנצח מתחנה הילדים שלי גירלו ארמנטי.

אחרי' שנת '67 התאחדה העדה הארמנית הקטנה בישראל עם הקהילה הגדולה יותר ביהודה ושומרון. הגברים הצעירים של הקהילה קיבלו סיוכו נוסף, הנשים הארמניות, לפי זארה, הן היפות ביותר בעולם. אבל אין אצלנו סיפורי אהבה לפני חתונה וזו לא עוצר.

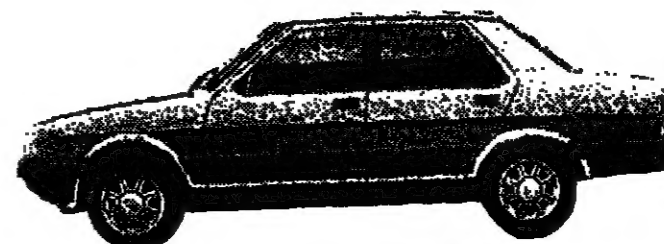
[illegible][illegible]

the 1990s, the number of people in the world who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion. The number of people aged 65 and over is expected to increase from 200 million to 400 million. The number of people aged 15 and over is expected to increase from 3.5 billion to 4.5 billion. The number of people aged 15 and over is expected to increase from 3.5 billion to 4.5 billion. The number of people aged 15 and over is expected to increase from 3.5 billion to 4.5 billion.

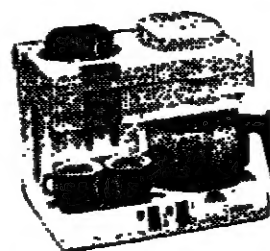
17. אהבה

מבצע פרס השנה של שמפו מינורל קומפלוקס

פרס ראשון מכונית סיאם מלנה

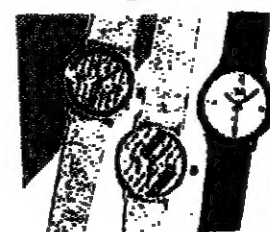

פרסים בהגולה מידית:

20 מכוניות
אספרסו
ביתיות

100 שעונים

2000 תהליכי אהבה
על קרליין

2000 מוצרי נוי
על קרליין

לדגל ההצלחה המסחררת של שמפו מינורל קומפלוקס
והביקוש המזדמן, אנו מוכיחים על מבצע פרסים ענקי
המבצע של השנה
קני שמפו מינורל קומפלוקס ריש לך סיכוי לזכות במכונית
סיאם מלנה וגם באלפי פרסים מדייטון בקניית את כרטיס
ההגולה בקופה ואת כרטיס לזכיה והגולות
ההגולה תעריך 31.8.86
לדגיק לעצמך את ההופעה של השנה ומי ידע... אוי
אל תחריזי הוכחה המאשררת

קרליין

שמפו מינורל קומפלוקס-ההופעה של השנה

אני משוטט לי בשבילים היבשים של הכפר,
בימים הצפים הללו, כשמיכסות המים יורדות
עד כדי כך שכמה חקלאים מוראגים שוקלים
ברצינות טוש אצל השכנים, ופוגש שם את
ולטן הקשיש, אשר עונה בעיקר לשם ואמק, הוא
מסמך מצינור לגומות שיחי החרדית שלו, באנת
ואדריך אומר לעצמו, ואולי גם לי:
רבו כזה אני לא זוכר!

כיוון שהוא מכסה מובחן של וקני צפת, האמק
אולי נמלי אבל כשום מים אינו שוקר, אני עוצר לידו,
ומעניין:

מה אתה לא זוכר?

לדני, תחבול על הרשא, איזה צבע יש לך?

לדני:

למה צהוב?

בגלל החום.

קצת בגלל החום, עונה לי ואמק הקשיש, זה
בגלל החום.

החום?

החום? החום איתנו, אני כבר שישים שנה ברשא,

וכן צבע עור לא היה עד שהתפוצץ הצדנביל הזה,

והתאמת הרשא צהוב, השושנים סגולות, ועשרים
הצדנביל יזקוקו מתו לי בשבוע אחר. הכל

מצדנביל.

אחרי מנויים, אני אומר לו, זה רחוק.

שם רבו לא רחוק בשבילי רחוק. אחרי אל תספר

לי על הרחוקים, אל תשכח שאני באתי משם. שובאי

ישראל זה מה שהם ארצו אתה ראית לפני שבועיים

שלאם דר גשם מתאם באמצע הקיץ - חורף. ואך

הן פתאם אחרי שנה בצורת, שהכרת נהיית שלולית,

פואם גשם כזה?

החום?

צדנביל? אגד חוקן ומגר את הכר.

אבל הם כבר השתלטו על הכר, אני מנסה

לדגיק אותו, זה כבר נגמר!

ישתן נגמר, עונה לי ואמק, רואים שאתה מור

ועם הארץ אין לך הבנה באטמוס ואני קראתי רק אנגל

לדגיק של שלוש, שאטום זה נוק שעובר בתורשה,

מחלות שעברות לדור הבא ככה שאל תתפלא אם

הכר שלך יא כהנא הכל בגלל רחוק!

ואו תפסתי שוב כמה בגלל כשיש לך מישור

שאתה יכל להאשים אותו, מישור שאתה יכול להצביע

עליו ולגדור זה בגלל כוונת מדייקת לכל הצדית

והמחלות שחורק לאן לבח את הכעס ולא תכעס על

מחלות אבסורדי, זה חלילה כמו אלוהים למשל את

העדיף כבר נמסר לנו להאשים, וכמה ככה אפשר

להצביע על הממשלה על משרות המדינה, על מזג

האיש ועל תכלולה השונים והנה, מתנה משמים

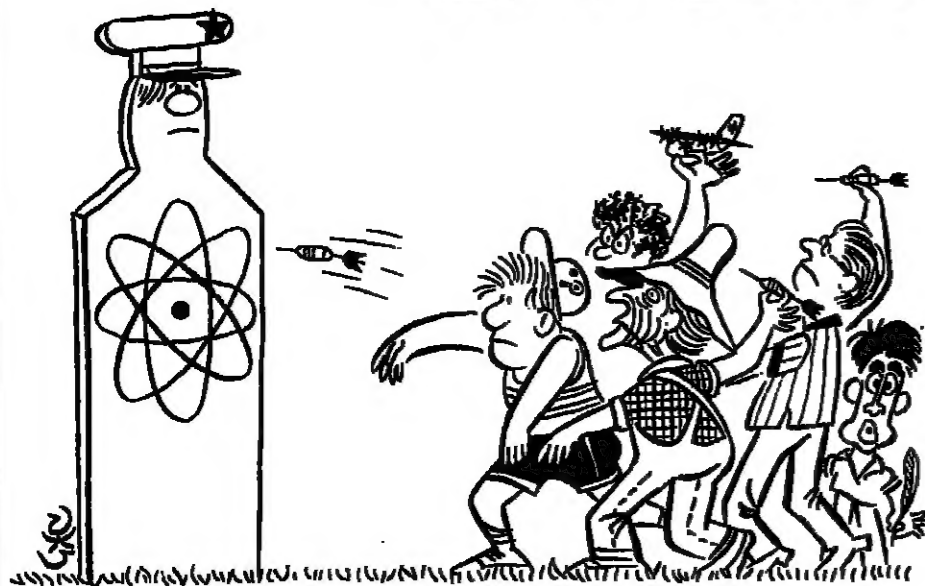
לעטב ברור לכל צדנבילי הרחוקים האלה, אני במלה

אחר, צדנביל.

הא לא הדעה מואת, מתאנת תכר שלי על אשור

הצד הרביעי של המטבע

צ'רנוביליזם

על אחיות וחולים

במרחות החדשות הקצרות, המשוחרות רק כדי

שהצופים יוכלו לנשט למקור או לשרותים

כדי לאכול ולהפריש בין המשותקים, ראינו

את דוברת האחיות השוכחות, שמה, אם אני

זוכר נכון, היה מרשה, והיא הופיעה כלהקתחומים,

ממש לפני הופעתו הבלתי בשכחת של אמיליו

בוסרגני, אשר הספיר ששם להם ארבע.

הרובות סיפרה על מאבק האחיות לשיפור

התנאים, ועל נחישות דעתן של האחיות. ללכת עד

המוך ומשפט שתמיד מחדר אחתי קצת. היא תארה

ביגש רב את עוז רוחן של האחיות ששוכחות יום

ולילה מול ביתו של ראש הממשלה. גלילית, אמרה

הרובות שכל חסידיים שקוראים למה מרשה, כלילה

הן ישנות בחץ, על מרונים, גם בשכחות, וגם בגניעים

אליהן כל מיני טיפוסים ממיימים ומסיריים אותן.

תמיד אני תוהה מי הם אותם טיפוסים ממיימים

ולפעמים מתגנב אלי חשש שאולי גם אני טיפוס

ממיימים. מכל מקום, ברור שאחרי חשדור כבר ידע כל

הטיפוסים הממיימים בירושלים שיש כמות ונונה של

צערות חביבות שישנות בחץ, מול ביתו של ראח"ה,

ואולי צמאות לקצת עידור במאבקן העיקש, על

המיוחלים.

זה מראה לכס שגם אם האחיות עובדות את

החולים, החולים תמיד נמצאים אותן בסופו של דבר.

יפאען אפן

מבצע 19

פניצ'ר בבקעה

(דומשק מקמנד 8)

בית יושבת רימנה, אשרו של צביקה שני הילדים הקטנים בברכה של המושב הגדולים אינם. הגעתי למצב של התמוטטות נפשית, היא אומרת, אפילו את התענוג להגיד "אחתי" לא ברר אין לי. כל הזמן משחקים משחק, לי טוב, לכפר רע, וכשמשתחים את החיים באופן קבוע זה גורם להתנגדות, לכיב נפשי ופזי. למה אני נשאת פה אין לי כוח נפשי לעזוב. הגעתי למה לפני עשר שנים עם שני ילדים הורבה מרץ, היום יש לי ארבעה ילדים, ואין לי כוחות להתחיל בדרך הכלל מחדש.

צביקה אומר שהכל תלוי בנרם האנושי. אני לא מסכימה איתו. אם לפני עשר שנים היו אומרים: יש לכם תקציב, מלווים וטריזים, היינו יודעים שכאובצו השנים הראשונות יש לנו אבא ואמא, הכל היה שונה אבל כבר בשנה הראשונה, אחרי שהולו להצטרף חזרה, דוברו שהנשים הם יצורים שמטגלים לכל רבר, חיות שחיות את הרגע, אם הם רואים שהכל לא מצליח, או הפרט משתלט על הכלל ומגזל אותו. זה נראה לי טבעי. המענה שלי מופנית אך ורק למסכת של התערבות, אם בעל המאה לא עשה לזה טון, מי אני שאין לי טוש בענייני ניהול וכלכלה, שאעשה זאת?

צביקה: לפי מנהלית המענה, האבא של המפרח לא התנועה ולא הסוכנות, זה האנשים שבתוכו. הם האבא האמא. אחריכ יכולים לעזור דרדים והדורות מה שקרה, שהמסכות ומשרי החקלאות וכלם הרימו

רבר שילמה. הסוכנות אמנם שכרה שירותי הכרה חקירות פרטיות כדי לחקור את מצבם הפיננסי של העובדים. אבל החובות לא נגבו, כך נתגלה שאחד מהם קנה משק יקר במרכז הארץ, ולא העלה על רעתו שקדם הוא צריך לשלם את חובותיו. עד כה לא נבעו כו. וכך גם קרה שהכרי מושב אשר החזיקו דירות ועסקים בעיר, מיהרו לרשום אותם על שמ אנשים אחרים. זו תורמה ובה בדרך-כלל נגמר הסיפור.

כיום חרשת הסוכנות, כתנאי לתשלום חובות העובדים, שהמושב יתבע לרין את העובדים. במעצה האיורית אומרים שהתנאי הזה מוליד מצב מנותן. ברנע שהמושב חובע חבו שרצה לעזוב, הוא משנה את דעתו, מחליט להישאר, והמושב נשאר תקוע איתו ועם העיר.

ד היום חששה החסימה להתיישבות מכוונת לאלץ חבר מושב לעזוב, גם אם היה ידוע לה שאינו מתאים לחקלאות ופעילות החקלאית רק גורמת נזקים כספיים רבים. השיקולים, מתברר, היו בעיקר פוליטיים, וגם כאשר ניסו מתיישבים לעזוב ביוזמתם, מנעה זאת הסוכנות בהפעלת לחצים. הסיסמה הייתה אידאולוגית: "המערכת קיימת כדי להשיב ייחורים בארץ-ישראל ולא כדי לפנותם ממקומותיהם". מעבר לסיסמה, נוכחותם של המתיישבים בשטח מהווה הצלחה ולהפך, החלוקה של מתיישב בתפסת כשילוח של המדינה, וכישלון אף אחד לא אהב שם.

"כשהגענו למכורה היינו נאיווים. היום אנחנו יודעים איזה חלם זה. המצב שלנו דומה לילד שקיבל מהאבא העשיר שלו מדצדס במחנה, כשהחיקונים והדלק לא מעניינים אותו."

אנשים עם וכות גדולים כמו הלבן. חומותיהם נמלו על המושב. הסוכנות הינה מוכנה לשלם, וכאשר של מכורה אינו רגם. מיצג, אולי טמן זמני של הקסטרושה. מצאל, לעומתו, הוא אחד המושבים המעטים בבקעה שמצבו טוב. המושב "סוב" שוחרר ללא וויכ כפי. על דוח אף אחד לא סברו, במצאל, כמו במנהלה ובכור. מספר יושבים, הניהל תקין. האנשים נוחים כהן. מכרים מכונת, חרשה ומפוזנת כדי לכסות את וובם במושב, אבל גם הם ידעו שלא הושתיות נוסח מכורה הם אלה שייחורו את המושבים לשלם בו הם שריים. ברור גם להם, שאם חזונה החקלאית הבאת תחיה רעה בגלל תנאים אובייקטיבים, מצאל כבר לא יהיה ישוב להנחה. אף יציבה.

ברור לידת בני שותפים שם את הוברה ופשה לה הכנת משקי, אומר ארם שהיה מקורב בגדול את המושבים. ברור להם שבמצב החקלאות היום אם אין חקלאות הבקעה יתרוטו בדרים. אין ספק לעשות בה. מי. צריך את העובדות של המדינה או מכורה לדעת יש היום ערף של יצר הקלאי בורכת חומים. מסכים שזה אחר גרעה כדי שהשוכות התייבשות וזנו למושב מבו. שאין קומות ממה. צריך גם להבין שהבקעה מאוכלסת בחקלאים ערבים שמבניו של חשוק בתוצרת וולת. אין ויקוט על המורחים שלהם וגם אין מי שיעבור בבכיש וזרזם את המורחים שלהם עם המדינה. המושבים לא יכולים להתמודד בתחרות חזקה. אחד המיעטים חסרשים ששעתי הוה שאם נפסק ליהם הם יעזבו את החקלאות ויחטבו למבטלים, זה שיצור.

ישראל ניבוי ראש המועצה האיוריתא. המושבה להקים בבקעה עשרים ואחד יישובים במבנה המודני על עשרים-שלושים דונם יוקח לכל מתישב, הייתה טעות. כל הגישה הייתה עקומה. אי-אפשר להשתית את המשק רק על גידולים לא יציבים. אחריכ נטעו מטעים והביאו חממות לגידולי חזן. גרר למוכנות ובקש כפי מה זה פת מושבות הברון אני לא כועס על הטעות שנעשו בתחילת הדרך. אלא על מי שבמשך שנים לא חשב בכלל לתקן אותן.

ה בקעה, אחד המסמכות הקשים ביותר בארץ ליישוב חקלאות, וועקת לעזרה מושבים מתורקנים. ילדים גדלים כתורה מצומצמת. בגיל תיכון הם נשלחים לפנימיות במרכז הארץ. רימונה נבו מספרת שילדי הבקעה רואים בעיר אשה כדיון ושואלים מה הבטן הגדולה הזאת. אני צוחק, היא לא. ברור לכולם שכל משפחה ממכורה שעתה, כורת את הענף. עלי יושבים שאר הישובים. כי לעצור את תהליך ההתנוונות, צריך פיתוח. עוד משפחות. כדי להביא עוד משפחות צריכים עוד אנשי יצור. גם חוס יותר. לא תלות במעורר היציבות של מחירי העובדות והמפרחים.

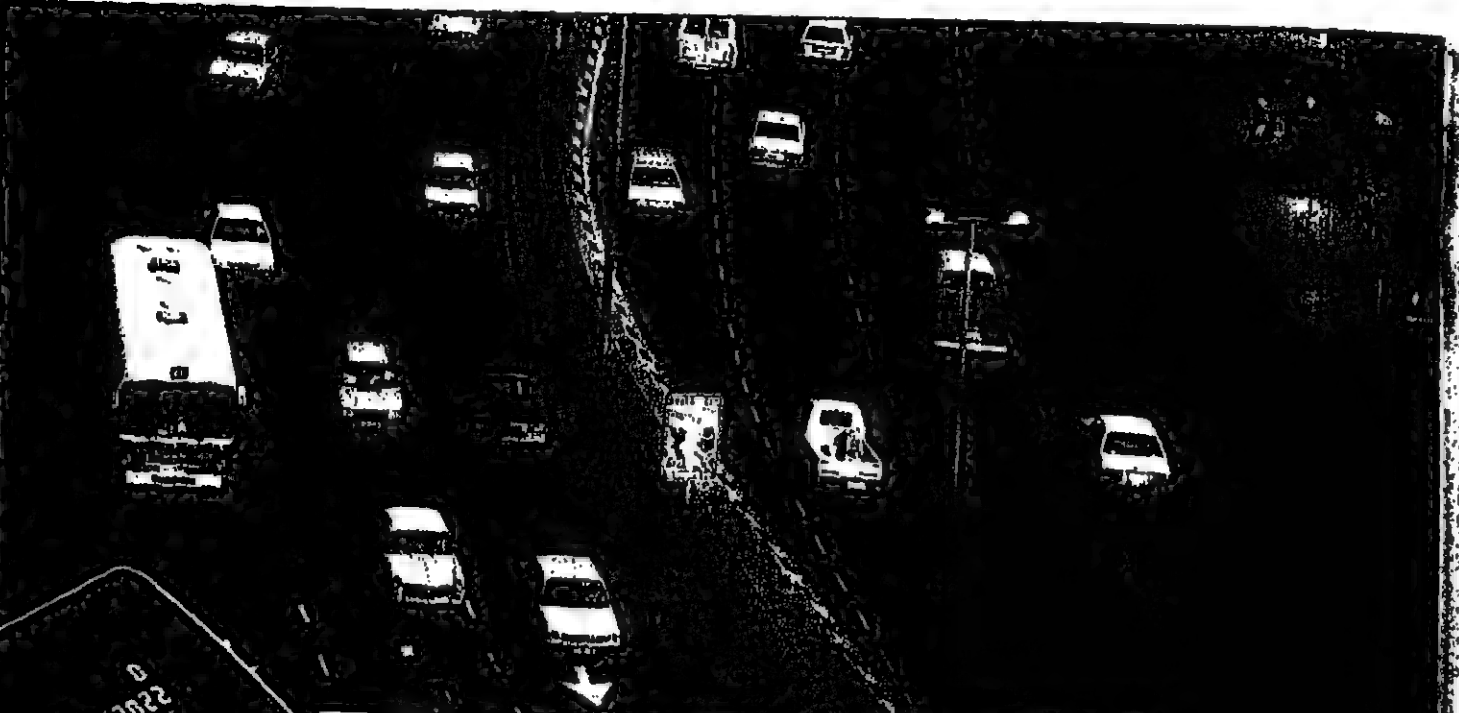
המרכז החקיר והתיישבות המרית העידות ברובות חקר בין השנים 1982-1980 את שורשי המשיב של מושבי בקעה הדרון ואת ניסיונה השיקום שהחלו למעשה עוד ב-1979. "מימא" המחקר מיישבים ומתיישבים" מורטנו זה מכבר, ותמונה המצב כפי שמצטיירת היום היא רק המשך לתמונה שהעלו העסקים. במסגרותיהם הם גם מבניו מדוע חכנית ושיקום. כפי שגוריקה ערדים, וכותה לביצוע חלקי בלבר. המרכיבים העיקריים שלה לא תואו אל המועל בשלמותם או בחלקם. לדעתם, התצלוח היתה מוגבלת גם לו וכותה חכנית לביצוע מלא. שכן היא לא תאמה את אופיית ויכולתה של החסימה להתיישבות של הסוכנות שהיתה צריכה להפעיל את חוכניות. קל וחומר, החכנית לא תותאמה להסוכנות היישובים והמתיישבים בבקעה ולא יסיקו תשובה ותלמח לבעיותיהם.

בבנין האחרון חקלאי בתל-אביב - שם הנו את רעיון הקמת היישובים בגב הדר של הבקעה - מסייגים להגיב. בסוכנות מעדישים לעבור בשותפה על העבר, רוצים לפתח מור רף חרש. לניסום חודלי, ראש חסיבת התיישבות בסוכנות, ברור שכלי מיתוח אפשר כבר עקשיו לנכונת את מושבי הבקעה לשלום כדי לפתח צריך כפי מהממשלה, שתספוג את חובות המושבים, ואו ושתשר את כספי החסיבה להתיישבות לפיתוח. יש חכניות להוציא עשירית מהמתיישבים ממפעל הייצור החקלאי למפרש את וכותה המושבים על עשר שנים לתת קרדיט בגול יותר לראש הוהיר שיסיגו מטענים לגידולים חקלאיים חרשים בבקעה. כל זה מצוי בתכנית שהוגשה לממשלה הורם אושרה מצד שני, ממתייב וחילי, בודת הדיים שאנחנו מנסים לקיים במושבים לא יכולה להיות מבוססת על מניה אידאולוגית. הגענו למסקנה שאם ננסה לכפות עוד אידאולוגי, הם כבר ימצאו דרך לקעקע אותה מבטנים מושב ו חמישה עולם, ואין לי שום עניין לכפות אותה.

אשרוהו תמישה עולם. כשתגיעו ילדי מושב מצאל למפוזת, אותה קמשמות חברי-מכורה שושללו עליהם חיתה גידול דונם אבטיחים. הגידול הצליח והיה רווח כששאלו את חלקיהם מה הם רוצים לעשות בבקע, תועדור וכות. חלק מצעו שקרא להשאיר את הכסף בקופת המושב כיוון שהחכית דומקת. אחים תלכו להוציא שיר, את וכות כיוון שאיננו הקנינו עלול להתמוטט. מעם היו קונים להם כדורגל.

מיכל קפרא

גם כשואריה אללוף נמצא בדרכים הוא מנהל את העניינים כמו מהמשרד

"הסיום הזה נגמר כשרכשנו 'פלא-פון', כשאני נוטע חתול" אבי לאריאל, במכונית הרנו 5 שלי (45 דקות נהיגה) אני יכול לוצל כל דקה של נהיגה לעסקים. אני יכול לשמור על קשר רצוף עם המשרד,

כאשר יש לך חפצל ליצור חלקי חילוף באריאל ומשרד בתל-אביב - חתקשורת הופכת לבניה קשה. אריה אללוף, מבעלי חברת "דיסקל", מצא את עצמו לעתים קרובות מחפש טלפונים בבתי קפה, אצל לקוחות ואפילו סלפונים ציבוריים כדי להיות בקשר עם הושותף שלו, עם לקוחותיו, עם המשרד בתל-אביב ועם המפעל באריאל.

לודא פגישות, לסגור עסקאות - כאילו בכלל לא עובדת את המשרד. כל כך התרגלתי לפלא-פון ולקשר שהוא מאפשר לי, שאני לוקח אותו אתי גם כשאני יוצא בערב לבחורו".

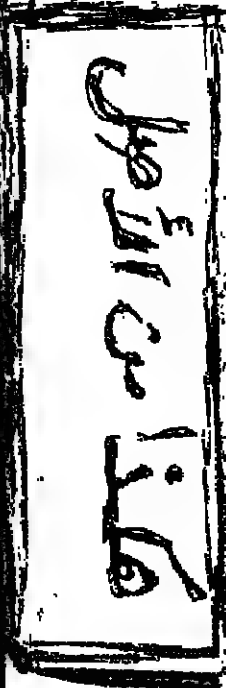
בוא לנסות את ה"פלא-פון" ונראה אם תוכל להמיר ממנו

מחשורתה ודיראן תהשורת סלולרית בע"מ קרניצקי 16 תל-אביב טל. 03-388307

פלא-פון = פלא

טלפון מהפכני נייד בחיוג ישיר

פשוט עזר

[illegible]

The image is a very dark, high-contrast, black-and-white photograph. It appears to be a scan of a physical document or photograph, as evidenced by the heavy noise and grain throughout. The main body of the image is almost entirely black, suggesting deep shadows or a very dark subject matter. At the bottom edge, there is a thin horizontal band containing some light-colored, speckled patterns. Within this band, towards the left side, there are some faint, blurry marks that could be interpreted as text or symbols, though they are completely illegible due to the poor quality of the reproduction. No distinct shapes, figures, or objects can be discerned from the image.

בשנת ה'תשנ"ב קיבלתי את התואר
במסגרת תוכנית המסלול למעלה
במסגרת תוכנית המסלול למעלה

הולכים בשביל וזה לכיוון מערב, דרום-מערב. השביל עולה למדרגה במצוק, ולקט קט עם כיפה לבוה. קיבוץ זה נזי תחדד (היהודי) הוא אליהו הנביא. במרחק כמה עשרות מטרים מן המערה, יש שרידים של המצבים הכי עתיקים בבניא, משך אליו מתישבים בכל התקופות. החוקרים משערים שאלה שרידים של היה"ש שבעה באן המון הודים (73 לפני הסמית המצרים עד 4 אותי לפניה).

הפסוק הקודם קודם לזה
 יצאנו מה ענין המלכות
 בחן אבן בלתי נחשת

22

37. אל הבניאס הוא נחל חרמון

האזנה אל

נשים שוטכות חיטה
בארץ ירדן וחממונים
צילמה: שי גיוות, רשות שמורות הטבע

האזנה אל
שוטכות

מעדיב

שטח פרטי

רמי כרמי

אדיכל

החברת אורד לקבר

על מה אתה מרגיש אשם? יכול הוכח או בחוק לא נכון. כל חיי אני הולך עם האשמה הזאת ואני לא לקבר.

האשמה הזאת היא לא יודי למה אישים צדיקים לא ראו אותי. אני טיפוס חם אבל חייאתי צריך להיות כאד עובדי, לא סבוס על זככות יומיות. אני לא אדם שיוצא מלחמה וינחמה.

מה החששות שלך אינני יודע למה הרגשה שאני מקשיב אני מסוגר ולפעמים לא קורא מה חשבותי ודוד לאנשים ילילות.

אני חבובת מאמינה אותך עקשנות.

מה אתה מאוכזב שלא הצלחתי לעשות שום אשה מאושרת, ולא מפני שאני מחפיר או משוגע בזה.

במה אתה גאה בילדים שלך.

מה מאמץ לך דברים מוסיפים. העמדות פנים, אני לי זמן להזעק בנאכלר.

מה מוצא אתה מהלבד קיצי, חיוכים עור מרוחם על הפרצות, רעפה של ראש קטן. למה היית רוצה להחזיק סטייה לאלה שעלו על הגדה הערבית, קילקלו את העוף, בנו מלכות מושג ומדברים בסוגמנטליות על בית לאומי.

מה מעשם אותך כל דבר שאין בו עומק, כל דבר שטוח, מוויי.

מה אתה מפתח בכל מעם שאני צריך להפיע בצבור אני קצת מפתח.

מה אתה עושה במעט את הכל ואיזה כמעט את הכל.

מה מרגש אותך חוץ מהמקצוע. משים.

מה ישראלי בעיניך המשה הישיר, קצת מחוספס, לא שלם, לא שלו, החפר מלכות.

מה אתה עושה בארץ שמאמץ את עור העבודה, הפרופסוריות, ההתמסרות, הרצון לעשות דברים הכי טוב שאפשר, ומחפשים קיצור דרך, פטנטים, שיטות כאלו.

מה רצית להיות כשהיית ילד צייר. השילוב בין החורף הקונצרט לרצון להיות אמן.

מה לך שנהיית ארכיטקט.

אני חפץ אתה קורא עכשיו. השתולל והקפוד של ישעיהו בלוי והמציב האנשי של נח ארדט.

מה נכון הילדות החזק שלך למה היה פנטזיה בלפית וחיית משכים, יושב על המדרגות ונראה את השער עולה ויורד ממך. יהודה ומחממת הבדיתי בקע צלילי חמור ופולחן וחכמו את האוויר הנילוס וכלליות שחרות של גשם ערבות, ולראשית שלם עולם, ששמים, על מהמדרג כמו בליונות.

אני חפץ אתה הסטורית אתה מעריץ מיכאלאנג'לו, אלכסנדר מוקדון, פיקאסו, בראט, ואצור, באר, מאטיס.

מה בעיניך אשה יפה שיש לה אור במבטים, ונס צורה התנועה של אשה בחלל מאד חשובה.

מה עוד חיות רוצה ללמוד לנגן על קלרינט ואני לבסוף זמן בעוד אלגטיה.

אני יכולת, מה היית משנה בעצמך הייתי רוצה שיהיה לי חוש הומור כזה שאפשר לי מה שמש, למחור את הדברים יותר קל לנבואת מעצמי.

בן יאונן מה אתה בוללת.

בשלישה מהמאות, להפסיק לקמט בני אדם לריאנומות סוציאלוגיות ולנסות לתפוס את הפן היותר אנושי, רגשי, אמנותי של המקצוע, הפן של החלום, שלא שוכח את האוטופיה, להתקייב בבית לא רק עם עובדת אלא גם עם חתן.

חבר ערבי טיפוס הוא 4x4 עם 4 גישות, החלון, חצי בפנים חצי בחוץ, אינו חור בקר אלא כמה שאפשר להשאיר ריקה או לשים עציץ, כרית, לשבת בה, לאחסן בה, למלא אותה ועדיין החרר נשאר מאוחד ופחות והוא מסוגל ברכות והבנה מהחץ עובר בצורה הרמונית לאפולוניה של המים. החרר אינו אנונימי, אפשר להיכנס איתו לריאלו, שמים בו פסנתר כני והוא חור מוסיקה פר אקסלנס, שמים מיטה - חור שינה לא נורמלי, שולחן עם גרות - חור אוכל יפהפה, הסעות הכי גורלה של הארכיטקטורה המודרנית היא תכנון דברים פונקציונליים שיוצרים להיות רק דבר אחד. כשהיית ארכיטקט צעיר הושפעתי מרוחות שנשבו בעולם, רצוני אחרי חרדשים. עם הגיל והתבסס אני רוצה להפוך לחלק משרשרת, לנבוא דבר כמו חור ערבי, שיהיה בו את המשהו הזה, העובר מרור לחר.

בית צריך להיות כמו רחם. אינני רוצה לפתוח את הבית עם קירות זכוכית אדירים. רוצה שהפנים יהיה פנים, הרגשה הקרירות והאפולוניה מרגיעה את העיניים והנשמה. את הקירות הייתי משאיר מוטיחים או מסויידים. קיר מסוייד הוא חי וגושם.

אני בונה בורצליה בית משותף בסגנון ים תיכוני, מסביב לחצר משותפת, שמאפשרת לזררים לנחות מדרגים שאינם יכולים להיכנס לעצמם לבד, כמו בריכת שחיה גורלה, סאונה, מקום לספורט וכדומה. מיקום החדרים ביחידות מתוכנן כך שיש חדרים שקטים שמחלונותיהם לא רואים שכנים ויש אלמנטים הפתוחים לחצר הציבורית, שם יכולים הילדים לשחק ללא השגחה צמודה. חצר כזאת יכולה להיות גם חצר הרכילות, זו מונקציה מאד אנושית, ולכל משפחה גם חצר פרטית. בבית ייחודי העבר בין חצר חצר לפנים היא סוכה גנים המסגרת את האור, התוריד, האיראלי, אני רוצה חצר כמו באמריקן קולוני, למשל, חצר מרוצפת ורשא לא שיר, לאורה, והא אכל, הכה מים, במונטיוליה, ליטא, רימון, שבעת המינים, וכשתחזורים הביתה, מהמסדר והמנון, אפשר לשבת במסכה ולתפוס בריוה וכלילה לראות יחד ולזכובים.

בית צריך להיות כמו רחם. אינני רוצה לפתוח את הבית עם קירות זכוכית אדירים. רוצה שהפנים יהיה פנים, הרגשה הקרירות והאפולוניה מרגיעה את העיניים והנשמה. את הקירות הייתי משאיר מוטיחים או מסויידים. קיר מסוייד הוא חי וגושם. ובשתחזורים הביתה, מהמסדר והמנון, אפשר לשבת במסכה ולתפוס בריוה וכלילה לראות יחד ולזכובים.

ראייה: נורית בנצקי צילום: שמואל דהמני

אני מרגיש אשם? יכול הוכח או בחוק לא נכון. כל חיי אני הולך עם האשמה הזאת ואני לא לקבר.

האשמה הזאת היא לא יודי למה אישים צדיקים לא ראו אותי. אני טיפוס חם אבל חייאתי צריך להיות כאד עובדי, לא סבוס על זככות יומיות. אני לא אדם שיוצא מלחמה וינחמה.

מה החששות שלך אינני יודע למה הרגשה שאני מקשיב אני מסוגר ולפעמים לא קורא מה חשבותי ודוד לאנשים ילילות.

אני חבובת מאמינה אותך עקשנות.

מה אתה מאוכזב שלא הצלחתי לעשות שום אשה מאושרת, ולא מפני שאני מחפיר או משוגע בזה.

במה אתה גאה בילדים שלך.

מה מאמץ לך דברים מוסיפים. העמדות פנים, אני לי זמן להזעק בנאכלר.

מה מוצא אתה מהלבד קיצי, חיוכים עור מרוחם על הפרצות, רעפה של ראש קטן. למה היית רוצה להחזיק סטייה לאלה שעלו על הגדה הערבית, קילקלו את העוף, בנו מלכות מושג ומדברים בסוגמנטליות על בית לאומי.

מה מעשם אותך כל דבר שאין בו עומק, כל דבר שטוח, מוויי.

מה אתה מפתח בכל מעם שאני צריך להפיע בצבור אני קצת מפתח.

מה אתה עושה במעט את הכל ואיזה כמעט את הכל.

מה מרגש אותך חוץ מהמקצוע. משים.

מה ישראלי בעיניך המשה הישיר, קצת מחוספס, לא שלם, לא שלו, החפר מלכות.

מה אתה עושה בארץ שמאמץ את עור העבודה, הפרופסוריות, ההתמסרות, הרצון לעשות דברים הכי טוב שאפשר, ומחפשים קיצור דרך, פטנטים, שיטות כאלו.

מה רצית להיות כשהיית ילד צייר. השילוב בין החורף הקונצרט לרצון להיות אמן.

מה לך שנהיית ארכיטקט.

אני חפץ אתה קורא עכשיו. השתולל והקפוד של ישעיהו בלוי והמציב האנשי של נח ארדט.

מה נכון הילדות החזק שלך למה היה פנטזיה בלפית וחיית משכים, יושב על המדרגות ונראה את השער עולה ויורד ממך. יהודה ומחממת הבדיתי בקע צלילי חמור ופולחן וחכמו את האוויר הנילוס וכלליות שחרות של גשם ערבות, ולראשית שלם עולם, ששמים, על מהמדרג כמו בליונות.

אני חפץ אתה הסטורית אתה מעריץ מיכאלאנג'לו, אלכסנדר מוקדון, פיקאסו, בראט, ואצור, באר, מאטיס.

מה בעיניך אשה יפה שיש לה אור במבטים, ונס צורה התנועה של אשה בחלל מאד חשובה.

מה עוד חיות רוצה ללמוד לנגן על קלרינט ואני לבסוף זמן בעוד אלגטיה.

אני יכולת, מה היית משנה בעצמך הייתי רוצה שיהיה לי חוש הומור כזה שאפשר לי מה שמש, למחור את הדברים יותר קל לנבואת מעצמי.

בן יאונן מה אתה בוללת.

אני מרגיש אשם? יכול הוכח או בחוק לא נכון. כל חיי אני הולך עם האשמה הזאת ואני לא לקבר.

האשמה הזאת היא לא יודי למה אישים צדיקים לא ראו אותי. אני טיפוס חם אבל חייאתי צריך להיות כאד עובדי, לא סבוס על זככות יומיות. אני לא אדם שיוצא מלחמה וינחמה.

מה החששות שלך אינני יודע למה הרגשה שאני מקשיב אני מסוגר ולפעמים לא קורא מה חשבותי ודוד לאנשים ילילות.

אני חבובת מאמינה אותך עקשנות.

מה אתה מאוכזב שלא הצלחתי לעשות שום אשה מאושרת, ולא מפני שאני מחפיר או משוגע בזה.

במה אתה גאה בילדים שלך.

מה מאמץ לך דברים מוסיפים. העמדות פנים, אני לי זמן להזעק בנאכלר.

מה מוצא אתה מהלבד קיצי, חיוכים עור מרוחם על הפרצות, רעפה של ראש קטן. למה היית רוצה להחזיק סטייה לאלה שעלו על הגדה הערבית, קילקלו את העוף, בנו מלכות מושג ומדברים בסוגמנטליות על בית לאומי.

מה מעשם אותך כל דבר שאין בו עומק, כל דבר שטוח, מוויי.

מה אתה מפתח בכל מעם שאני צריך להפיע בצבור אני קצת מפתח.

מה אתה עושה במעט את הכל ואיזה כמעט את הכל.

מה מרגש אותך חוץ מהמקצוע. משים.

מה ישראלי בעיניך המשה הישיר, קצת מחוספס, לא שלם, לא שלו, החפר מלכות.

מה אתה עושה בארץ שמאמץ את עור העבודה, הפרופסוריות, ההתמסרות, הרצון לעשות דברים הכי טוב שאפשר, ומחפשים קיצור דרך, פטנטים, שיטות כאלו.

מה רצית להיות כשהיית ילד צייר. השילוב בין החורף הקונצרט לרצון להיות אמן.

מה לך שנהיית ארכיטקט.

אני חפץ אתה קורא עכשיו. השתולל והקפוד של ישעיהו בלוי והמציב האנשי של נח ארדט.

מה נכון הילדות החזק שלך למה היה פנטזיה בלפית וחיית משכים, יושב על המדרגות ונראה את השער עולה ויורד ממך. יהודה ומחממת הבדיתי בקע צלילי חמור ופולחן וחכמו את האוויר הנילוס וכלליות שחרות של גשם ערבות, ולראשית שלם עולם, ששמים, על מהמדרג כמו בליונות.

אני חפץ אתה הסטורית אתה מעריץ מיכאלאנג'לו, אלכסנדר מוקדון, פיקאסו, בראט, ואצור, באר, מאטיס.

מה בעיניך אשה יפה שיש לה אור במבטים, ונס צורה התנועה של אשה בחלל מאד חשובה.

מה עוד חיות רוצה ללמוד לנגן על קלרינט ואני לבסוף זמן בעוד אלגטיה.

אני יכולת, מה היית משנה בעצמך הייתי רוצה שיהיה לי חוש הומור כזה שאפשר לי מה שמש, למחור את הדברים יותר קל לנבואת מעצמי.

בן יאונן מה אתה בוללת.

ראייה: נורית בנצקי צילום: שמואל דהמני

האשמה הזאת היא לא יודי למה אישים צדיקים לא ראו אותי. אני טיפוס חם אבל חייאתי צריך להיות כאד עובדי, לא סבוס על זככות יומיות. אני לא אדם שיוצא מלחמה וינחמה.

פעמיים תודכי מנחם תלמי

פוטו רצח

הזימני היה מחפש אותו הייתי יודע שהם חולקים שוב מעם להכניס לי בומבה בתוך המוח. הייתי אומר לו, אולי אתם עוזבים אותו כבר, לא מספיק לכם עם זה? והוא היה אומר לי, יאללה, תבוא יא מופרע, תבוא כבר, תיקח את השביעית שלך, אולי זה יוציא לך את חשדים (המשך בעמוד הבא)

בהתחלה לא רציתי לקחת את התרופות שלהם אז הם היו עולים עלי עולושה ביחד, קושרים לי את הידיים ומכניסים לי את התרופות עם מקל קטן של עץ. חשמיים בראש גם כן היו נותנים לי לי נותנו הרבה פעמים. זה וכוס לך בראש כמו תודי-שיון. מופאץ לך את המוח חחחחח.

מלמבט 31

היה מגיע סבאבא. שתוכה במצוות. אפשר להתייבש מה עושה עוצר לקחת אותו. אני צריך בגיטה לחיפה. על דיל הבית קבורות. לא, אני לא בצבא. גם לא מילואים. קיבלתי שיחרור על סעיף. זה רק בגדים כמו בצבא. הלך בדאק עם האפסנטאות, אז נשאר לי כל הבגדים, גם כן העללים. למדין לך פייר לובש אותם רק בשביל טרמפים. עבר על המטען יותר טוב מה שצווייל. בטח הייתי חייל. לפי עש שנים. קרבי. ומה חשבונות מקיף? אני מרופף משל מקדו תגיד, אתה מה העבודה שלך? שנתונים מלאשטק. משהרמשהו. כותב כדורגל? בכלל לא סתם מפרטת מיתחן אולי בתי משפט וכל הדברים האלה חסלאם, חסלאם או הסתכל עלי עכשיו טוב. לא מוכר לך משהו? הסתכל טוב, אולי זה יוכיר לך. נתנו את המטען שלי בכל העתונות. כמה מעמים.

גשם הראשון. תיקף איך שעצור אותו. נתנו המטען עש חודשים. רואים אחי רב"ט. עכשיו תביט עלי טוב. אולי יכיר לך. אחרי כן נתנו את המטען שלי עדי כמה משנים. מעט לכד, אחרי כן עם אסתר. על חיס בזהרית. בד ס שני חלקים. איהו גוף היה להו איהו בוגבונים הייתה סתם לה בעיניהם שהיתה חולבת בים. היו משתגעים כלם עלתה תאמין לי, ממתכילים עליה ולא צריכים טעריה משביל להילדך. מה לעשות. נולדה קלף הפוך. היתה חבזה שלי. תאמין לי, אם היתה היה עכשיו, היינו מתחננים והכל מה מוק. בזהרית טובה הייתה. לא מבין איך בא לה ללכת. אולי משגל שלה. מתקלף החפץ. אתה נולד עם קלף הפוך. לא יעזוב לך שום דבר. הכל סגור עליך. בזמן שהתאיר את חס מלאכת מצע, כל העתונות נתנו את המטען שלנו על חס מזהרית. אני ואסתר. ובעתון נשים אחד נתנו אותה יותר מצע עמדה. כבדתי. והאללה, אתה משוגע. אומר לי הסתכל על חס המצער, לא היה חבל לשדוף בואת בזהרית יפה עם מה מן משגען אמיתי לו. אכלה את הכבד שלי. אכלתי את חס שלי. כשבאו לעצור אותי, לא עשיתי דאורייתם. אם שתי משנה ואחריה נבר. אתה לא בורה משום דבר. שאלו אולי עשיתי שאת. לא עשיתי שאת. אמרתי. בטח שאני יאללה, אמרתי ונתן כבר את הקטע שלך. אמרתי. אני שופט אתה. שמו לי ברולים על הידיים. לקחו אותי למשטרת ממשלתית. איך שהתחיל המשפט הוטף דין שלי אמר לשוטף הכי טוב שיקחו אותי הסובלות. השופט שאל את התובע מה אתה אומר איך התגברת. אמר התובע. או לקחו אותי הסובלות. עשו עושים הם מתכילים עלי, אני מסתכל עליהם. עכשיו גומרים להסתכל. גם נתונים לי כבר חומשות גדולות. גם כן סידרו לי עבודה. במסכן ניירות של דפוס. כל היום אני בתוך. בעבודה. עבדתי חודש. גם כן ממוניה כסף. כשיגמר השוקם שלי, הם אמורים לקבל אתי קבוע בעבודה במסכן ניירות, אני כבר לא יחזק צריך תחנה בעיר.

תסכל טוב. לא נוכר אחי מתחממות בעתון היה סתם שם חייל שוף את התבזה שלו ומלמטה נתנו את התמונה שלי ושל אסתר על חיס בזהרית. תסתכל על הפנים שלי. רק על הפנים. למה שבראש לא נשאר אצלי חברה ששירתה. מל. מהסודות נמל. מתחממות חשבל שהיו בעיניים לי במות נמל. לפני זה היה לי ראש מלא שערות. עם תסוקת קטילאטוס פרסל. יאללה, חלכו חשיות חיות. שיתחה במרה. ששחממות. עשר שנים וחודשים לן תרופות. כל תרופה מזה אז זה עשה משהו גם כן לשערות. בהתחלה לא רציתי לקחת את התרופות שלהם לי את העיניים שלי שלוש בחי, קושרים לי את הידיים ומכניסים לי את התרופות עם מקל קטן של עץ. חשמיים בראש גם כן היו נותנים לי לי נותנו הרבה פעמים. זה וכוס לך בראש כמו תודי-שיון. מופאץ לך את המוח חחחחח.

קורסי קיץ בכל הארץ לתלמידי יסודי חטיבות ביניים ותיכון

אנגלית למבוגרים

קורסי קיץ
שעורים פרטיים

12 שעות לימוד
קורסים ל
אנגלית
TOEFL
קורסים ל
מוסדות ומפעלים
שכר - רצון מוכר
ע"ש לטובת המוסד

פניות נוספות
בפרטיות - ספרדית - צרפתית

אנגלית לגילאים הצעירים

סדנאות אנגלית מיוחדות לילדים בכיתות א'-ד'
אנגלית, דווקא בגיל צעיר שבו הקליטה וההבנה הטובה ביותר
בעזרת נדבנות האנגלית המתחברת של המבנים
האמריקנים והנחות לילד נסיון איתן נבנת בכל היום.

באנגלית
שיטות חוראן ודשניות
אמצעי המעשה שירה ומשחק
טיול אישי - קבוצות קטנות - שתייה קלה

מתמטיקה לתלמיד

לומדי חטיבות הביניים ובתי הספר התיכוניים
במתמטיקה ילומים לחזק ולשפר את רמת ידעיהם
חשיבה מתמטית ע"י פתרון בעיות מתמטיות קשות
החומר
ההסברות בקורס הן תלמידי חטיבות ביניים
הקבוצות מתקדמות במספרות בית ספר

מחשבים לתלמיד

לומדי חטיבות א' ובעלי תואל חטיבות הביניים
במחשבים חתונות ובעלי חשבתות עקרוניות ותיכנות
המחשבים והמחשבים ואת שפת המחשבים ביישוק
את חומר מחשבים מתמטיים מתמטיים קטנים
את המחשבים החל מן המערכת הראשונה

אנגלית לתלמיד

בשנה הבאה ילדך יהיה
בין הטובים בכתה באנגלית

כיתות א' ובעלי תואל חטיבות הביניים
הקבוצות מתקדמות במספרות בית ספר
הקבוצות מתקדמות במספרות בית ספר
הקבוצות מתקדמות במספרות בית ספר

מחשבים לתלמיד
לומדי חטיבות א' ובעלי תואל חטיבות הביניים
במחשבים חתונות ובעלי חשבתות עקרוניות ותיכנות
המחשבים והמחשבים ואת שפת המחשבים ביישוק
את חומר מחשבים מתמטיים מתמטיים קטנים
את המחשבים החל מן המערכת הראשונה

מכונות מחשבים

הנהלת חשבונות

השבוע נפתחים קורסים סוג 1 וסוג 2
קורסי קיץ
שעורים פרטיים

12 שעות לימוד
קורסים ל
אנגלית
TOEFL
קורסים ל
מוסדות ומפעלים
שכר - רצון מוכר
ע"ש לטובת המוסד

פניות נוספות
בפרטיות - ספרדית - צרפתית

תכנות מחשבים

לקראת התואר תכנית סוג 1

החודש נפתחים קורסי קיץ
שעורים פרטיים

12 שעות לימוד
קורסים ל
אנגלית
TOEFL
קורסים ל
מוסדות ומפעלים
שכר - רצון מוכר
ע"ש לטובת המוסד

פניות נוספות
בפרטיות - ספרדית - צרפתית

יועצי מס

מקום קבוע בראשית חודש

החודש נפתחים קורסי קיץ
שעורים פרטיים

12 שעות לימוד
קורסים ל
אנגלית
TOEFL
קורסים ל
מוסדות ומפעלים
שכר - רצון מוכר
ע"ש לטובת המוסד

פניות נוספות
בפרטיות - ספרדית - צרפתית

למד בגרות בקלות בכיתה ו/או בביתך וחסוך \$1000

מכונות מחשבים

לקראת התואר תכנית סוג 1

החודש נפתחים קורסי קיץ
שעורים פרטיים

12 שעות לימוד
קורסים ל
אנגלית
TOEFL
קורסים ל
מוסדות ומפעלים
שכר - רצון מוכר
ע"ש לטובת המוסד

פניות נוספות
בפרטיות - ספרדית - צרפתית

תכנות מחשבים

לקראת התואר תכנית סוג 1

החודש נפתחים קורסי קיץ
שעורים פרטיים

12 שעות לימוד
קורסים ל
אנגלית
TOEFL
קורסים ל
מוסדות ומפעלים
שכר - רצון מוכר
ע"ש לטובת המוסד

פניות נוספות
בפרטיות - ספרדית - צרפתית

יועצי מס

מקום קבוע בראשית חודש

החודש נפתחים קורסי קיץ
שעורים פרטיים

12 שעות לימוד
קורסים ל
אנגלית
TOEFL
קורסים ל
מוסדות ומפעלים
שכר - רצון מוכר
ע"ש לטובת המוסד

פניות נוספות
בפרטיות - ספרדית - צרפתית

צפון 8/8 ק"מ?

קוטג' בן 6 חדרים

(החל מ-140 מ"ר)

בצוותא ב"אלפי מנשה"

\$65,000

הוצגו ב-1982

לכניסה מ"דית • לכניסה מ"דית • לכניסה מ"דית
סיפור הצלחה של עיר תוססת עם למעלה מ-400 משכוחות
שגורות ונהנות במקום.

אחראי לידים, שותפות לנדר את ילדי בביתם.

תנאי רכישת מיוחדים ובלתי חוזרים למספר מסוים של קוטגים מרהיבים.

- * נוף מרהיב, אקלים נוח
- * פיתוח סביבתי מרשים
- * שירותי קהילה מגוונים
- * קאונטרי קלאב מפואר

לעולים חדשים
משכנתאות מוגדרות עד \$50,000

תכנון הקוטג' באלפי מנשה
מבטיח פינה פרטית לכל אחד.

"צוותא"
חברה לשיכון ובניה בע"מ
צוותא באלפי מנשה
חיים חדשים בהישג ידך.

נשמח לראות אתכם באלפי מנשה.
בשבת 17:00-10:00 ובימי חול 16:00-09:00
משרדי מכירה בתל-אביב - רח' דיזנגוף 16
טל. 288939, 280021

היא סיפרה לי את החיים שלה ברוסיה. ואיך התחילה לקבל
את הקריאות שלה. שאלה אותי למה שרפתי את אסתר.
סיפרתי לה הכל. בלי בעיות. חופשי על השולחן. דיר אלנבוגן
תמיד אומר לא להחזיק דברים בחוץ הבטן.
להוציא הכל החוצה.

את אסתר, איך היינו מכינים עד שהיא שרפה לי את הכבוד ואני
שרפתי אותה. מתאים היא שואלת אותי, אתה יודע מי אני? ככה שאני
יודע. נו, אז תגיד מיה סוניה הרוסיה, אני אומר לה. זה נכון, היא
אומרת, אבל עכשיו מה אני אסתר שלך, הבורה ששרפת אותה, למי
ששרפת אותה. תפסיקי עם הפרדות, אני אומר לה. תשמע מה שאני
אומר לך, היא אומרת, אני עכשיו לא סוניה, אני אסתר. עוד לפני
שרפת אותה. תנסה, תראה בעצמך. אולי הייתי קצת מסטול מהיין,
יחד עם הכדורים. אבל מתאים ראיתי שהיא אולי צודקת. מתאים
היתה אסתר כמו בזמן שהייתי בידוד בנהריה.

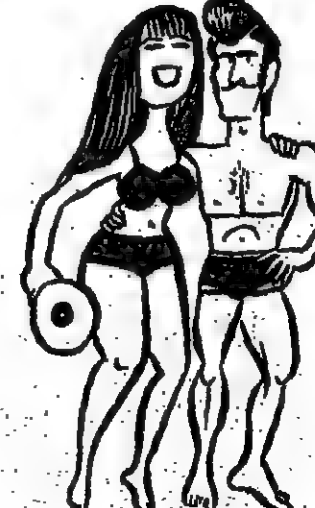
א קרה לי אף פעם דבר כזה עם בתורתי מתאים היא נהיית
לך משהי אחרת. ככה זה היה לי עם הרוסיה, כמתסן
בכניסה. אמילו שהיא הייתה קצת מבוגרת. יש חושך, היא
אמרה לי, אבל תסתכל עלי חזק. הנה אני מודיעה את
השטלה. עכשיו זה לא בדיוק כמו בגד ים שני חלקים זה
לא כמו הבחורה ששרפת אותה וואללה, את צודקת, אני אומר לה.
אבל עכשיו אני בתורה הנות לפני ששרפת אותה. אל תגיד סוניה,
תגיד אסתר. ויפני תגיד עד פנים, כן, אסתר. לא להאמין איך נכנס לי
בראש שהיא באמת אסתר. שאלתי אותה, תגיד לי, זה היה כואב לך
בזמן שאני שרפתי אותך? הייתי כעסית עליו אז היא אומרת לי, זה היה
כואב, אבל איך דבר ואני לא כעסית עליו? למה שאהבתי אותך ואם
אתה אהב משהי, איך אתה יכול לכעוס עליו? שגשגן איך היא דיברה
אני חרסית הנות בתוך החושך של המחסן בגדים. אתר כן היא
אמרה לי. עכשיו תבא יומך קרוב, תיקח אותי. אני אסתר, אני אסתר.
בגד ים. שני חלקים. תראה כמה אני רזה, כמה אני צעירה, איך אני
יפה. אחרי כמה זמן נכנס החתוך של המשכנתה, הבנות הות, העיראק.
חיפש אותנו כל הזמן עד שמצא. תפס עצבים, התחיל לצעוק, ואללה
תתלבש, גם כן התחיל לקלל. אחרי כן הכניס אותי בבידוד. רצה
לעשות משהי עניין. אבל במקד הגיע הד"ר אלנבוגן, אימך לו ואללה תרד
מה, זה לא העניין שלך. יש לו ראש טוב לזרפא הות. תאמין לי, מה
שהוא אומר, אני עושה. ישבתי אצלו בחדר, שתינו קפה, דיברנו. לא
איכפת לי מה שעשיתם, אומר לי, אבל במעט אחרת אולי תזכור שאחרי
בן עשרים וכמה וחצי כבר אשה מבוגרת, יכולה להיות הסבתא שלך.
תאמין לי דוקטור, אני אומר לו, שם, במחסן בכניסה, היא לא הייתה
מבוגרת, לא הייתה שמנה. היא כלל לא הייתה סוניה הרוסיה. אסתר,
היא הייתה אסתר. אז מה הוא אומר לי? אם היא הייתה אסתר ולא
הרוסיה, הוא אומר לי, אז זה כבר משהו אחר. תשכח ממה שאמרתי לך
על הגיל שלה וחבל. תגיד בעצמך איזה ראש טוב יש לו לזרפא הות.
לא, אני לא צריך בתוך חופה. אם לא איכפת לך, תוריד אותו בשע
של תביתקבוצת. על ידי המוכר מרחים. אני כל שנה בא מה. קונה כמה
מרחים, חולק לשנים על הקבר של אסתר. בדיוק ביום ששרפתי אותה.
והיום זה עשר שנים בדיוק. היום היא תקבל אצלי הרבה מרחים על
הקבר. עשר שנים לא חולק בגיל. שרפה לי את הכבוד המלעג, אז
שרפתי אותה. לא אסתר, בטח מלחה קלף העץ.

(המשך מהעמוד הקודם)
מתוך הדם. בחיך, תענוב אותי, הייתי אומר לו, אין לי שדים בדם. מה
אין לך שדים בדם? היה אומר, יש לך שדים בדם וגם עורעין בבטן. מי
ששורף את התורה כאילו הייתה חתיכת עץ, כל השדים יושבים לו
בדם, גם כן בתוך המוח. אני הייתי בורח, אבל הם היו תופשים אותי.
מה אתה יודע? ככה תוקים אלה. היו תופשים אותי כמו שתופשים ילד
קטן, קושרים אותו למיטה, מביאים את האלקטרודות, מחברים לי על
הראש. כולם זזים הצידה, הרופא אומר להם עכשיו בסדר, לוחצים על
הכפתור חשמל ומכניסים לי את הפגז השבועי. זה היה רק בזמן
הראשון. אחר כך הפסיקו עם זה. גמר בכלל עם העניין של החשמל.
עכשיו נותנים לי רק כדורים. גם כן לא הרבה. פעמיים ביום. לא עושה
להם מוח בעיות. בא לבד לקחת. ירצו שאני יכלע להם מקמרים, אני
יכלע. רק שלא יתנו במבטת של חשמל. סיגריה אין לי, אה.

אן עצור אותי והכל היה כתוב בעתונים. אתה לא זוכר
אז אני יגיד לך. היום זה בדיוק עשר שנים. באחי אצלה
בערב. לא הייתה בבית. וכסתי לחדר שלה דרך העץ. לא
הדלקתי את החשמל. ישבתי בחושך. פתחת את הראדיו
בשקט, עישנתי סיגריות וכל הזמן חשבתי מה עושה
המלעג עכשיו. אולי באותו ערב באמת ישבו לי השדים בתוך הדם,
שיגעו אותי. בשתיים בלילה באה. מה אני יגיד לך, נבחלה. לא האמינה
שתבא איתי בחדר שלה. מה אתה עושה פה? מאיפה נכנסת? מה
חשוב מאיפה נכנסת, אני אומר לה, חשוב שאני פה. בשביל מה באות
באתי, אני אומר לה, בשביל להרים את הכבוד שלי. את הפלת אותה,
את ליכלכת אותה. את תוקי אותה. אמרה לי, חלף מפה או שאני קוראת
את המשטרה. את הקטן של מרחי המשטרה, אני אומר לה. עכשיו
תבואי לפה, נראה מה אני עושה לך. אולי ג'קווי של מי אש על הפרצוף
שלך. את יותר מדי יפה את. בואי יותר קרוב עיניים שלי, אולי אני
מכניס לך בימבה בבטן, את האמא של הבומבא אני מכניס לך. תתני
לי את הכבוד שלי, אני אומר לה, או שתחתמי אצלי ציד, ימצא
אחרי בחול של הים עם ג'ובים בתוך העיניים הסגורות שלך. מה את
חשבת שככה תזוקי אותי. כמה כוס של פלאסטיק שגברו לשתות
אותה את בינאלי-מלעג, אמרתי לה, שרפה לי את הכבוד ועכשיו
אני שורף לך את הנשמה השחורה שלך.

מה אני יגיד לך, באותו הזמן הייתי מרגיש את הסעיף איך הוא
מתפוצץ לי בתוך הראש. אז אתה לא זוכר אותי מהמבונות בעתון
נחנו דווקא חרבה. לא חשוב. הכסתי לה בימבה אחת בפרצוף. אחרי כן
הכנסתי לה כמה במבונות בבטן. היא שכבה על הרצפה, לא זזה, לא
יכלה לנשום. את נולדת קלף הפך, אמרתי לה, קלף הפך לא משחק,
צריך לשחק אותו. הלכתי למספנת של המטבח. הכארי נפט. הוצאתי
אותה בחצר. הדלקתי עם חתיכת ענף. חזרתי למסנה. הלכתי לשון.
בבוקר הגיעו לעצור אותי. השופט אמר, תקחו את המניאק הסתכלות.
הוא לא אמר מניאק, אבל ככה ככה חשב.

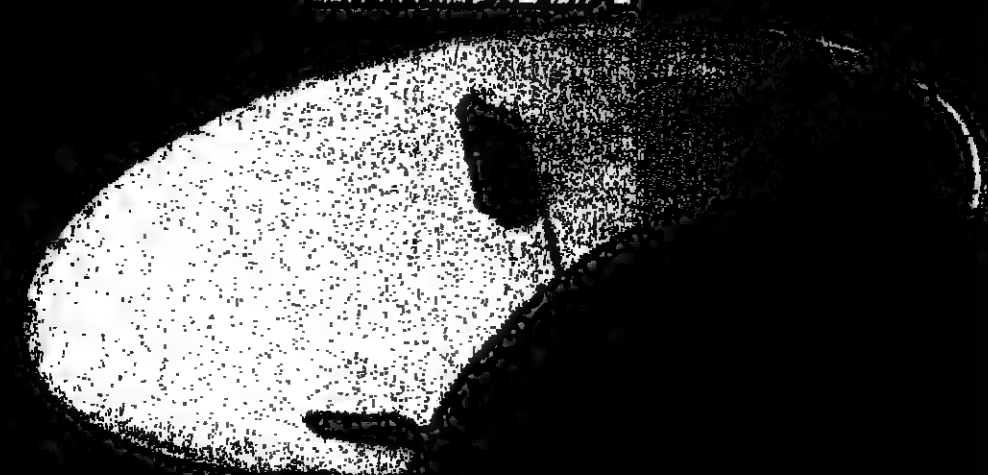
אתה לא מעשן, הנה אין לך סיגריה עליך לא נעשת מוח עניין. אני
כבר יקנה בחיפה. אז לקחו אותי הסתכלות. אחרי כן לקחו אותי עוד
פעם לבית המשפט. לא זוכר מה היה שם. החזירו אותי עוד פעם
הסתכלות. וככה אני כבר עשר שנים אצלם. אבל עכשיו אני גומר עם
זה. הד"ר אלנבוגן אמר לי, בקיץ אני חושב אתה כבר לא תחיה אצלנו.
בנאדם עלאי-כייפאק הרופא הות. ראש טוב יש לו. פנים, כשתפשו
אותי עם סוניה, הרוסיה הוותה, שתמיד יש לה מוח בתוך חשערות,
במחסן של חכמיסה תפשו אותנו, והעיראקי הות, מתמשמת לילה.
התחיל לנשום ענינים. אז תיכף בבוקר ד"ר אלנבוגן אמר לו תרד מזה,
טוב זה לא העניין שלך מה שהם עשו שם. ראש טוב הד"ר הות.

היציאם אמריקה

זה כבר לא מותרות של יחידי סגולה. אנטנות צלחת שוברות את המונופול של רשות השידור וקולטות שידורי טלוויזיה מהעולם דרך לוויינים. צביקה גולד דוחף את השיגעון הזה מהרצליה. יש כבר תעשייה וגם מתחרים. התענוג עולה כמו שני וידאו.

מאת אורית הראל
צילומים: שמואל רחמני

לעולם הגדול, אחרת כבר בכפר הנגלואלישבלחיות כפחור יכולים לרלג בו מהכולשוי בלט הרסי אל חכנית החדשות "60 דקות" בטלוויזיה האמריקנית, מכורגל גרמני אל מצעד פומונים מלכסמכורג. כשגוריה גדולים ומשרד ונקשורת יתיר כוזק וזנקת צלחת ביתיות גדולות יותר מהמותר היום, צביקה ימכר לך לא רק אירוסה אלא גם את אמריקה בקרון (המשך בעמוד הבא)

לחצו זה לא רק מרצלקו. צלחת זה גם העולם בעשרים אינש בטלון שלר ויש מי שאומר שצלחת זו טחם אנטנה הקולטת שידורי טלוויזיה מלחוינים, ממטסקוה דרך גיריורק, ומסירי עד טוקיו. צביקה גולד, מחברים אלקטרוניקה, ילד מרחוק (מיל) וצלחתו מצליח, ימכר לך יחד עם הצלחת שלו, כרטיס כניסה

הציאם אמריקה

בבושקה - מ'ס אלגונט

כשהופיעה רעיית המנהיג הסובייטי, ראיסה גורבאצ'וב, בסיוור במערב - הסתבר שיש אופנת-עילית גם תחת שמי מוסקווה. אחד המעצבים הרוסים הידועים הוא וייצ'סלב זייצב, פטריט וקומוניסט, שעושה דברים שמרתקים גם את פאריס ומילאנו. אהב את דיוור. מעריץ את ואלנטינו. בנו איגור כבר הצטרף אליו לסאלון המפואר.

שירות "גאמא"

א להאמץ מה מקטין את אשפי האופנה של העולם המערבי. הקווים הפשוטים, הנקיים והפרקטיים של הבגדים הרוסים מקטנים אותם. משה קורה במוסקבה שמרתק עכשיו את מיר קארין, ניה ריצי ובריסטאן דוה. הם גילו את הקולקציות האחרונות של וייצ'סלב זייצב. כמעט שכעים שנה אחרי מותה העלמית שהתכוננה להסל כל סימן וסמל של הגורגנות והתנוונות. משה קרה לה בדרך אל פח האשפה של התיאטרון.

זייצב (46), יליד מרכז לוסיה, מרכיט על פי חינוכו וקוסמופוליס בנשמתו, החל את הקריירה שלו בעיצוב רגמים חדשים של בגדי-עבודה. היום הוא מצליח בזכות הפנסים על יצור הכלאיים של הבבושקה בכנדי מיס אלגונט. בצד הנוצץ של מוסקווה כבר יש ביקוש רב לאופנת-עילית. ביקוש עם כסף. האנצלה החדשה של המפלגה רישה את המעמד והחיים המתוקים שהיו לרוגנים בתקופת בית רומנוב. הוא לא מחפש שלבגדים שלו יש טעם של פעם. הביקוש מוליך היצע ותורף חלילה בקולקציות של וייצב יש כבר מאות רגמים אלגנטיים. הם מפורסמים היום לא רק בבגדי-המועצות. גם בירידי האופנה הבינלאומיים מגלים בהם עניין.

זייצב הוא המגול האמנותי של מפעל המשלתי הנקרא "סאלון האופנה המוסקוויי". מוסר חרש יחסית שהקים רק לפני ארבע שנים בשרות השלום, וכבר מעסיק 500 עובדים, רובם בני 26-18. הסאלון מתחרה במגמות אסתטיות מיוחדות, על גבול האוונגרד, לא רק במגמות סובייטיות. אגב, לא כופים סגנון רוסי מיוחד, אומר זייצב מהמבני האופנה הצעירים יוצרים בהשראתו את רגמיהם החדשים כסרנה הניסיונית שבקומה העליונה משם יורדים הדגמים למידיקי רעתיקה בקומות התחתונות - בתצוגות התיאטרליות הקבועות והמחיימות עצמיות שבוע על נוף והחבר של רוגמנות, שלא היו מביישות את בתי האופנה המתחרים מאזרים ועד נידוריק.

עתיקים נוספים מוצגים לראות באלם מיוחד מאחורי חלונות וזכרית, וחינים המותג של הלשונות הנהגים לבקש שם לעיתים תכופות, במצאות תחת מעקב. לא הלשונות מעניינים אלא הנובלות. רובם בני משפחות עסקנים וסקידים בכירים של המשטר, ולא מעטים בהם גם בני משפחת הורים. כשלקח הזמן כרגם מסויים, לוקחים את מידותיהן, שולחים את הנוק לשרת הגדירה עם מפרש טכנולוגי וקובעים אלא גם תוספים את כל הבגדים בעצמם. מתנאה וייצב בגשים הלבוסות תחת שמי מוסקווה את רגמיהם שלו. המספר מסתכם כבר באלפים, ולפי חישובי יניק לרבות.

המקצוע של ייקיטי בהברת הסובייטית זייצב. היסודות הול של אמנות הבגד איננו חדש. המדינה הסובייטית גילתה עניין מיוחד באופנה עילית ומן קצר לאחר המהפכה ב-1919 נפתח במוסקבה סאלון של בגדים מוכנים עם תוצנה הקולקציה הסובייטית הראשונה. רגמים וחס נוצרו בירי ציירים ומעצבים מפורסמים כמו ורה מוחינה, בוריס קוסטוריב, האלכסנדרה אקסטר. ככל באותה תקופה נחשה חשיבות רבה

וייצ'סלב זייצב לא מתנגד לתמיכה גדולה יותר של השלטונות

לקביעת סגנון אחיד באופנה כמבנה בתקופת המלחמה הגדולה וההתאוששות שאחרי המלחמה, נאלצה המדינה לשמור בעיות חשבות רבה יותר מיצירת בגדים אופנתיים. אבל ומן קצר לאחר שהתחילו הסובייטים שבו למסלולם, ולאגשים היה ותר פנאי ויתר כסף, חרשה והתעניינות באופנה עילית.

מה התייחסות לאופנה? אני חושב שאופנה צריכה להיות שימושית, אסתטית, ובאטרופיה עם התקופה. היא צריכה לעזור לאנשים להרגיש נוח, תמיד האמנותי שאופנה אינה אלא חלק מהאמנות. היא נוצרת בירי אנשים, בשביל אנשים.

אך אתה יוצר את הנהגות החדשות שלך? מה נורם לך ללכת למחיצות חדשות? אני משתמש, בעת ובעונה אחת, ברגמים וסויים עממיים ובמלבושים 'מודרניים' מתחילת המאה, שצריך להעריך אותם מחדש ולהכניס במתאמים. במשך זמן רב היו אצלנו

שטנה בגים עם כיחץ במותן, גם שיענים ורגישו כי מיצו אותה. גם נקשות עיינו מתלוצות ומשפלות נפשות, ומשכל זה כאו הרגמים שפוטם בב, רעיון חדש ובלתי צפוי. שטח איכס חסות, ככל התקופות, נש אחת בגים באותם צבעים, אך כל תקופה ניסו התנועות להכניס לעולם חדש שטח בבד, כדי לייצר את הנהגות.

האם יש כללים אחידים, תוצאה האלגנטיות? מבונה של האשה המוסקוויאית החדשה אינו שונה בהרבה מזה של רוסיה המערבית. אבל הייתי מעריך לעת בציעים מלבושים לאלמנטים שבהם התחברו אנדרה מורואק, מה שחב למל את האופנה לאישיות מערביהלית, ואך אשה בעלת טעם טוב יכולה ליצור וריאציות שונות לעת שטח אסתטי. האופנה של היום היא תופעה. היא אינה כופה עליך את מה שאתה רואה, אלא מציעה מגוון רחב מעטן כללי יותר. אני רואה כואת מעין דוב מבנים של עשויים טיבים מייצגים מיד וכתונה - וכולם תוצרת מל מוכרים רוב הרים הסיתטיים של מוכרים מהמערב, במיוחד

הרגמים שלך נחשבים יקרים? הם חולים מבגדים באותה איכות מועד, אם כן, אומרים שחייבים שלכם פנולים מתקופה בעתית יקרה וחדרת במסקוזה. זה נכון רק לגבי רגמים

הרומאני, מארק בוחאן ממשיך במסורת האלגנטית של "דיוור". גורח פשוטות, בעלות צירוף-צבעים מתוחכמים. בין המעצבים האמריקאים, אני אוהב במיוחד את יצירתו של ואלנטינו. ידועני האופנה הבינלאומיים שאני קורא הם "ווג", "לאופטייל", "בזאר" ו"בורדה אינטרנשיונל".

בשנים האחרונות שפך נזכר בעיתוני האופנה הגדולים. האם המירסם המיני לעבודות?

העונות הורה מזהירה לעתים קרובות שלא ניהנו לי כל האפשרויות לבטא את עצמי בבגדי המועצות. אין צורך לומר שטענות אלה מתוסרות בסיס. הקריירה הארוכה שלי מעידה שההיך הוא נכון. מעולם לא הגבילו אותי באופן כלשהו. מה שאולי מועזע את העתונאים במערב, זה שאינני מתנגד לחברה בה אני חי. זה אמנם נשמע מאד לא מתאים לאמן, לא להיות מוסכסר עם מביכות. אבל אני פטריט וקומוניסט, ויש לי קצת זכויות-יתר, ובעיקר אחריות גדולה גם אם לפעמים יש קשים בארגון העבודה, תמיד מצאתי איור תמיכה ואהדה מצד השלטונות. לא מתנגד לתמיכה גדולה יותר.

אומרים שיש לך תשוקה מיוחדת לאופנה הכואה העשורים האחר.

בנינים אני עוסק מדי באופנה המאה ה-20 בשביל להכניס מנגמות רחוקות כאלה. מכיוון שכל אחד מהרגמים שאני יוצר היום צריך להחזיק על דעת הלכות, עלי להתמקד יותר בשיווק, מאשר ביצירה לשמה. המטרה היא מה אזור רוח עכשיו, כך שמומן ויתרתי על חלומות האופנה העתידי.

איזה בגדים אתה אוהב ללבוש? אני עצמי שמן. ממשיך ללבוש חליפות עסקים, אבל מקפיד שתהייה נוחות, קלות ללבישה ולניקוי.

מערב באיחוד, חושפת יריבם, אנו לא כותמים סגנון מיוחד

עיצוב האופנה מרתק את המעריצים שלהם. היום יש הרבה כשרונות צעירים שמצטרפים לענף האופנה העילית. במוסקווה לבה קיימים שני מבנים, שמי שנה נוספים להם המישים מועמדים עם הרבה כשרונות מקוריים.

אומרים שגם הבן שלך בעקבותיו, אמר כבר לדבר על שרשרת של מעצבים מביישיים? אני רק יכול להתנאות שאיגור כבר במקצוע שלי. מעבר לקריבה המשפחתית והמקצועית, אני יכול לראות יכולת אמנותית גדולה בציצו להעניק לאנשים אור, טוב וטהר. אין ביצירותיו שום דבר מרושע או ראוותני-גדיר. אדרבא - בהיותן מודניות מאד, הן משקפות את האהבה הגדולה של יוצרן לטבע, לאנשים ולאמנות.

אין אופנה מערבית. נהגת לך השראות העממיות שלנו זה מקד והשראה העיקרית שלי. האופנה העולמית משמיעה על כל המגמות באופנה, אבל אני שואב את רוב הרעיונות שלי מהמסורת והתרבות הסובייטית. השפעה מערבית? אין ספק

ולנטינו האדום

בסטודיו עם אופק דמיוני: המסורת היא מאה אחוז רוח

המקצוע שלך ייקיטי בהברת הסובייטית זייצב. היסודות הול של אמנות הבגד איננו חדש. המדינה הסובייטית גילתה עניין מיוחד באופנה עילית ומן קצר לאחר המהפכה ב-1919 נפתח במוסקבה סאלון של בגדים מוכנים עם תוצנה הקולקציה הסובייטית הראשונה. רגמים וחס נוצרו בירי ציירים ומעצבים מפורסמים כמו ורה מוחינה, בוריס קוסטוריב, האלכסנדרה אקסטר. ככל באותה תקופה נחשה חשיבות רבה

בעמוד זה מבחר מהדורות
והמדרשות שמורסמו ב"מעריב"
בשבוע המקביל של 1951.
הנוסח המקורי נשמר.
ליקט: גבריאל שטרסמן.

מעריב

השבוע לפני 35 שנה

מאות מפגינים נסערים יצאו ממחנה עולים לת"א

ליר משרד הסוכנות
החברתית ברובת נחלת בנימין

לא תיפסק תחבורת בשבת "שחר"

הכרת "שחר" חוסרת לקיים את התחבורה בשבת בין חולות ונסיונות בשעות 10 - 1 בערב ו-3 אחרי צד הערב, נודע מועד התחבורה.

מנהל חברת הנפט ברח מפוס לעיראק

אנשי המידע הבריטיים "מאוריציאוס" שנבחרו לביטחון את המידע, עברו בנספח המב"מ קי למקום החדש של שירותי המידע, עברו חלוקה האחרונה של המידע, קל, באזור בו נמצאת עיראק, סבורים שהיא תגיע למקום, עניינה דומה בשעות הערביות, ידועה גבא בריטית עומדות במבצע, הן במאור אשור, מאור תעלת סואן, ומבצעות להיות מוטפות לבגדאד כדי עם התקבל המסורה כדי לחק את מלוא "מאוריציאוס" אם הנתיבים הבר-ריטיים יסגורו במבצע של כח.

המיתון הראשון של מדיניות הדיקטטור בעברון לפני תחילת חילופי הממשלה של השלטונות הפרסיים על אגרות הממשל הבריטי, לוח המרבות: יתקדם על ידי לוח המרבות: רוקן זה הממשלה נתמלאו חששות רוקן זה הממשלה, דובר החברה אמר שזה אינו פוגע כשאר פעולות הדיקטטור, נמסרה עד שמילוי המפעל יתמלא כולם. הדובר אמר שסביר עכשיו נאלצים להעביר את המפעל למלך לייכלים מכיוון שאי אפשר להשיגם לאנזיות.

44 מלפנים

התאחדות בעלי מלאכה
העשייה וזירה פתא
ארגון הערבים

הודעה דחופה לשר ברוכים

לפי המסמך של ארגון המלטים
הבונים בל אגרי (ח"י) מדי
שטור (9), מיום 22 ביוני 51.
היחידה של המלטים שונים
ביום ראשון, 24.6, קבוצה

מפ"ם רוחה פנית מק"י

מרכז מפ"ם הולטים להשיג בשלילה על הצעת מק"י להסיע ברשימה משותפת בבחירות לכנסת השנייה.

שאגאל מסביר יצירותיו לבן-גוריון

הצייר שאגאל הסביר אתמול את יצירותיו לראש הממשלה רודן בן-גוריון שביקר בתערוכה ב"בצלאל" ובינה שתיים במתחם.

ייאסרו ביקורי ילדים בהצגות ערב

ילדים עד גיל 14 לא יורשו לבקר אחרי שעה 8 בערב בבתי קולנוע בעל ח"א מר י. דוקא.

לייכלה ווייספיש שוחרר ממאסר

לייכלה ווייספיש שוחרר מהמאסר לאחר שהגיש ערבות בטיחות של 100,000 ש"ח.

התאחדות בעלי מלאכה והעשייה וזירה פתא

התאחדות בעלי מלאכה והעשייה וזירה פתא, אגודה כללית שנתית.

דודו שליך

דודו שליך, מנהל תחנת רדיו, מנהל תחנת טלוויזיה, מנהל תחנת טלוויזיה.

ענינים אמריקניים

ההשקפה בענינים אמריקניים, ענינים אמריקניים, ענינים אמריקניים.

השמועה נפוצה חיש מהר

השמועה נפוצה חיש מהר, השמועה נפוצה חיש מהר, השמועה נפוצה חיש מהר.

ישר בדמוביץ

ישר בדמוביץ, ישר בדמוביץ, ישר בדמוביץ.

ההמקיס

ההמקיס, ההמקיס, ההמקיס.

הנושא: א' גמדת הבנין

הנושא: א' גמדת הבנין, הנושא: א' גמדת הבנין, הנושא: א' גמדת הבנין.

בתחרות חובבי צלום

בתחרות חובבי צלום, בתחרות חובבי צלום, בתחרות חובבי צלום.

המלצות השבוע ■ המלצות השבוע ■ המלצות השבוע

מדור פרסומי

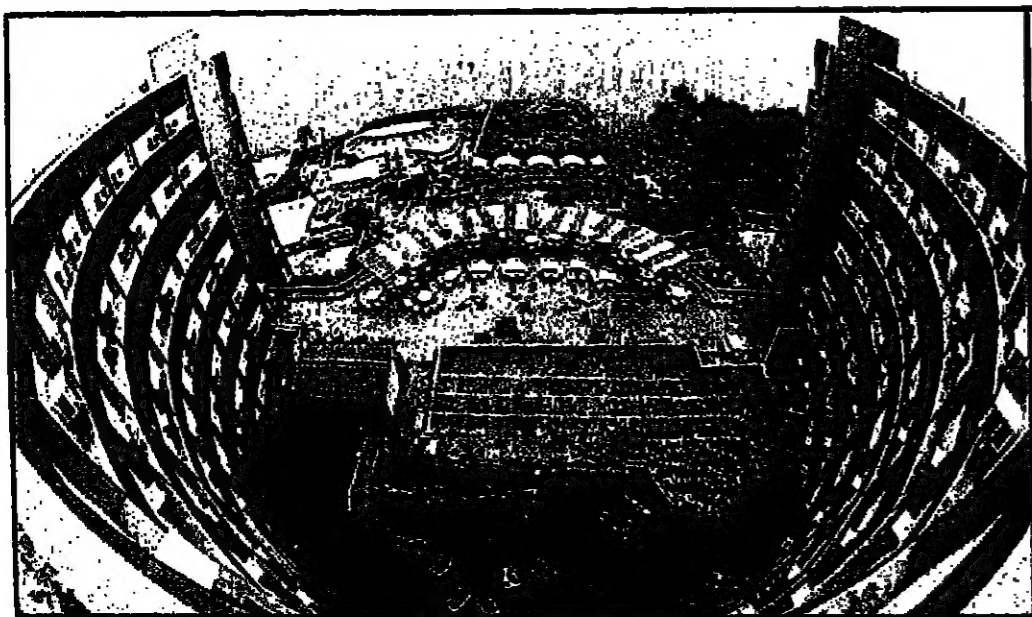
מבחר רדיו טיפים

חברת "AIKO" משווקת את כל מוצריה בארץ ובועלם כולו. בארץ מיוצגת חברה זו על ידי "דגה אלקטרוניקה" - יבוא ושיווק.

הטכנולוגיה עשתה זאת שוב... הפכה חלום - להשיג יד במטבחך

הפכה... חלום - להשיג יד במטבחך, הפכה... חלום - להשיג יד במטבחך, הפכה... חלום - להשיג יד במטבחך.

לראות את חיי... לראות את חיי... לראות את חיי...

לילה ויום + ארוחת בוקר במלון הולנדי טבריה מועדון לילה מפואר עם תוכנית בידור, שעשועונים ותכניות לכל הגילים.

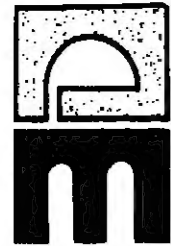
פרטים והזמנות: 03-419544, 067-21901-2-3

מדיה כלים מיני כחול לבן
מבית דוקה תעשיות
מחיר 699 ש"ח במחזמו. אפשרות עד 6 תשלומים
להשיג בחזניות חשמל ופנסונים אזוריות
בצבעים חום לבן, חום בהיר וכהה.

- דוקה תעשיות: אזור התעשייה נהנגאן, הדרת שרון, טל. 052-38785, 67,9, 50, 34, 12, 052-542777, 8,9, 50, 34, 12, 03-996464
- אזור המרכז והמזרח: פרידמן רעליז, דוד עזריהו, טל. 02-524168, 9, 50, 34, 12, 067-203167
- פרידמן ירושלים: בני את דני, גבעתיים, טל. 04-720866, 9, 50, 34, 12, 057-77335
- שחר "בדוק" ק. אגוד, דוד חיפה, טל. 04-720866, 9, 50, 34, 12, 057-77335
- פרידמן באר שבע: דוד המסתדרות, טל. 057-77335, 9, 50, 34, 12, 057-77335

להדפיח אותם עם...
הדפסה

29.6-4.7.86

החופש והנופש במשובח לצרכן

20%
החמה

בגדי ים וחוף
חולצות טריקו לנשים וגברים
מכנסיים קצרים לנשים וילדים
כובעים, תיקי קש ובד
מגזר נעלי בד ורשת
סנדלים לנשים

רהיטי גן ומרפסת
מוצרי ספורט וסירות
מזוודות ותיקי נסיעה
תרמילים ותיקי צד
מזרונים גלגליים וכדורים
צינורות גרילים וטרמזונים
שמישיות ונדנדות

מגוון מוצרי שזון
כולל מוצרי היקרה
Marks & Spencer

**מאות מוצרים
לחופש, לנסיעות,
לחוף ולפיקניק**

מזוודות מהודרות M.G.A.

75 ש"ח - 32-34
66 ש"ח - 30-32
עם זבל וגלגלים

הצעות מיוחדות

חולצות טריקו לנשים
מכנסיים קצרים לנשים
38 ש"ח

טוניקות לילדות

טריקו מודם גודל 4-10
איבר 9.99 ש"ח

SCALA

סט קפה 12 חלקים
16.95 ש"ח

חייט השכם

שמישיות 29.99 ש"ח

מגבות חוף ורדינון 14.99 ש"ח

עז אילת המלאי

על כל קניה נטו מעל 75 ש"ח
חולצת טריקו חנים

נילי 20%
החמה

מצעי מיטה
שמיכות מיקה
שמיכות קיץ ממולאות

ארגז לחם mega פח אשפה

755 ש"ח

8.95 ש"ח

תודן שמיכות קיץ ממולאות

20% החמה

פיק שמיכות מיטה

בית המעביר לצרכן
בוא לתמוך מציאה
רחוב סלח 58 פתח תל אביב
06.85.83.17.4.26.18

חופשות וטיולים לקוראי מעריב

חופשת קיץ בכפר חטים ליד הכנרת
בתי עץ (גם מטבחון, חדרי שינה ושירותים) או קרוואנים של 3-4 מיטות
בכפר הנופש ליד הכנרת ובמרחק 10 דקות נסיעה מהאגם • במקום: בריכת
שחייה, חוות סוסים, מסעדה ומינימרקט • תחנות מיוחדות לקוראי "מעריב".

הרצאות מיוחדות בליווי שקופיות על הטיולים לתורביה, יוון וקניה
יחסימו מחר, מוצ"ש (28.6), ב-בית ציוני אמריקה ב"א:
• בשעה 8 בערב - תורביה הקלאסית.
• בשעה 8 בערב - קניה (באולם מפרד).
• בשעה 9 בערב - מורה תורביה.
• בשעה 9 בערב - יוון (באולם מפרד).
ביום י' (1.7) בבית הקונגרסים ביפו: בשעה 8 בערב - הרצאה על יוון.
בשעה 9 בערב - הרצאה על קניה.
המחירים מצומצמים מדיימי "נאות הכפר".
- הכניסה חופשית • מקדון מוזמן -

הווי דתי, אוכל כשר ומלווה דתי: טיולים לדתיים ושומרי מסורת
המבחר הגדול ביותר של טיולים לארץ"ב ואירופה (כולל סקוטלנד, סקנדינביה וספרד).
תאריכי הטיולים הקרובים:
אירופה הקלאסית ל-21 יום: 14 יום: 12 יום: הרצאה: 22.7.
איטליה, שווייץ, צרפת ואנגליה: 17 יום: הרצאה: 20.7.
טיול צעירים לאירופה: 23 יום: הרצאה: 20.7.
סקוטלנד: 6 ימים: הרצאה: 31.7.
ארץ"ב מרוץ אל חוף: 25 יום: הרצאה: 30.7.
ספרד ומרסיי: 13 יום: הרצאה: 23.7.
סביב סקנדינביה: 15 יום: הרצאה: 24.7.

5 טיסות בלבד במחירי "סאנדרו" - ישירות לכתרים: נופשים לזהים בכרתים
שבוע של חופשה באיורה בינלאומית באי כרתים
- עם שפע של נופים, חופים וביילונים.
לבחירה - ששה בתי-מלון: "מיראפל", "אלפא", "כרתה מאריס",
"אקטינוס", "אמפולוניה" ו"קאסטס".
המחיר: החל מ-345\$
(לאדם בחדר זוגי)
כולל טיסה חוזר ושוב

ביצוע: "קדמוס" בע"מ

3 מסלולי טיול בארץ"ב
2 יום נדודי-אליזון, קנדה ומקסיקו
המחיר: 2 \$ (כולל טיסות) והוצאות: 15.7, 29.7.
31 יום בארץ"ב וקנדה
המחיר: 2399 \$ (כולל טיסות) והוצאות: 10.8.
29 יום בארץ"ב והונגריה
המחיר: 2695 \$ (כולל טיסות) והוצאות: 10.8.
כל המחירים: למי התחבר למטיילים חזקים • ביצוע: "אבדורס".

4 הפלגות בלבד במסלול מיוחד לישראלים
חופשיים אביב באגה, סיטי אוף דרוס" - חגיגה של חופשה על
הים ובתמי איטליה, יוגוסלביה, תורכיה ויוון • 3 ארוחות ביום •
אוכל כשר • מיוזג אוויר ושירותים צמודים בכל תחנים • שפע
תכניות בידור ותחביב עשירות.
אמנים אורחים (בהפלגות השונות): עפרה חזה, גדי יגל, מינה
לצמון, נחל עזר חביבי, דוד דותן, אבי טולידנו, סולמון הגדול,
ציפי שביט ועוד.
10 ימינו במסלול:
חפה - דרוס - בוספורוס -
איסטנבול - טינקוס - הרקליון
(כרתים) - חפה.
תאריכי הפלגה: 1.7, 14.8, 21.8.
המחיר החל מ-450\$.

ארגון וביצוע: מלחי בע"מ

מועדון מטיילי מעריב
מועדון מטיילי מעריב
מועדון מטיילי מעריב

הַלֵּל לַיהוָה

גלידה מהסרטים

Page 116